

Πώς θα διοικηθεί το Φράγμα Πείρου;

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΙ ΦΟΒΟΙ ΓΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΣΙΜΟΥ ΝΕΡΟΥ

Το φράγμα του Πείρου-Παραπείρου ως έργο πλησιάζει στην ολοκλήρωσή του. Πρόκειται για ένα έργο θεμέλιο της μελλοντικής υδρευτικής ασφάλειας των Δήμων **Πατρέων, Ερυμάνθου, Δυμαίων** αλλά και της **Βιομηχανικής Περιοχής Πατρών**, για την οποία αποτελεί σημαντική ευκαιρία.

Φυσιολογικά τίθεται το θέμα του σχήματος που θα διοικήσει το έργο κατά τη λειτουργία του. Από δημοσιεύματα έχει γίνει γνωστό ότι η Αποκεντρωμένη Διοίκηση ΔΕΠΙΝ έχει θέσει θέμα **συμμετοχής της ΒΙΠΕ Πατρών**, που, όπως ξέρουμε, ανήκει στην Τράπεζα Πειραιώς, με ποσοστό της τάξης του 20% στη δι-

οίκηση Αναπτυξιακής Εταιρίας που θα αναλάβει τη διαχείριση του εν λόγω έργου, με τους τρεις Δήμους να μοιράζονται το υπόλοιπο 80%.

Από την άλλη οι τρεις ενδιαφερόμενοι Δήμοι της Αχαΐας έχουν εκδηλώσει τη βούληση να αναλάβουν, στο πλαίσιο διαδημοτικού σχήματος, τη διαχείριση του έργου. Σημαντικό στοιχείο αξιοπιστίας για τους Δήμους είναι η δεκαετιών εμπειρία ιδίως της **ΔΕΥΑ του Δήμου Πατρέων**, η οποία έχει οργανωμένη τεχνική Υπηρεσία, ισορροπημένα οικονομικά και πάνω από 120.000 πελάτες.

Το θέμα της προτεινόμενης συμμετοχής της ΒΙ.ΠΕ., παρότι μειοψηφική, προκαλεί την ανησυχία

ότι μπορεί να αποτελέσει όχημα για **έμμεση ιδιωτικοποίηση** στο μέλλον. Και είναι γνωστό ότι οι ιδιωτικοποιήσεις στον τομέα του πόσιμου νερού έχουν κατά συντριπτική πλειοψηφία αποτύχει διεθνώς όσον αφορά στην υψηλή τιμολόγηση, την πρόσβαση όλων στο νερό και τη συντήρηση και επέκταση των υποδομών.

Είναι, επομένως, ιδιαίτερα ση-

μαντικό οι τρεις Δήμοι να προετοιμαστούν έγκαιρα, ώστε να αναλάβουν τη διαχείριση του θεμελιώδους αυτού έργου με σαφείς σχέσεις μεταξύ τους και λειτουργικό και διαφανές διοικητικό σχήμα. Τα οφέλη μπορούν να είναι όχι μόνο καλό και φθινό νερό για τα δύο τρίτα του πληθυσμού της Αχαΐας αλλά και σταθερά έσοδα για τους Δήμους.

Έκθεση φωτογραφίας με θέμα «Οι προστατευόμενες περιοχές Natura της Δυτικής Ελλάδας» ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ΣΤΑ ΨΗΛΑΛΩΝΙΑ

Έκθεση φωτογραφίας με θέμα «Οι προστατευόμενοι βιότοποι της Δυτικής Ελλάδας» διοργανώνει η ΟΙΚΙΠΑ σε συνεργασία με το Δήμο Πατρέων, την Τετάρτη 30 Απριλίου 2014 στα Ψηλαλώνια, στα πλαίσια των καθιερωμένων ετήσιων εκδηλώσεων για το γιορτασμό της Πρωτομαγιάς.

Καλούμε τους φίλους, εραστές της φωτογραφικής τέχνης, να μας στείλουν τις φωτογραφίες τους μέχρι τη Δευτέρα 31 Μαρτίου. Είναι οι περιοχές που έχουν ενταχθεί στο οικολογικό ευρωπαϊκό δίκτυο (Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας) όπου θα τις αναφέρουμε ποιες είναι αναλυτικά στο site

www.oikipa.gr λίαν συντόμως.

Μεγάλη συμμετοχή για την καλοκαιρινή μας εκδρομή στην **Τοσκάνη**

Συμπληρώθηκε ήδη το πρώτο πούλμαν για την καλοκαιρινή εκδρομή της ΟΙΚΟΠΑΡΕΑΣ μας στην πανέμορφη Τοσκάνη (11-18 Ιουλίου), και προχωράμε για δεύτερο. Θα πρέπει όμως οι ενδιαφερόμενοι να δηλώσουν τη συμμετοχή τους μέχρι τέλος του Μαρτίου, ώστε να βρούμε εγκαίρως δωμάτια στα ξενοδοχεία κλπ.

Πληροφορίες και εγγραφές στο τηλ.2610-321010. ΣΠΕΥΣΑΤΕ!!!

ΣΑΜΑΡΑΙΚΑ: Οι αλήθειες που πονάνε!

Αποκαλυπτικά στοιχεία για την υπόθεση που προκάλεσε ακόμη μια εισαγγελική παρέμβαση. Όλη η αλήθεια όπως τη γνωρίζουμε και **την αποδεικνύουμε με πραγματικά ντοκουμέντα** και όχι με αοριστίες και αφορισμούς. Λεπτομέρειες στις σελίδες 13 και 14

Εκδρομή στο **Γούμερο Ηλείας**

Την Κυριακή 30/3/2014 η οικοπαρέα μας θα διασχίσει το όμορφο Φαράγγι που βρίσκεται στο χωριό Γούμερο της Ηλείας. Η διαδρομή είναι διάρκειας 3,5 ωρών περίπου. Εκτός από τις φυσικές ομορφιές που κρύβει ένα φαράγγι, θα δούμε την Ι. Μονή Ασκητή, Βυζαντινών χρόνων χτισμένη ανάμεσα σε δύο βράχους. Από το 2001 θεωρείται Μνημείο φυσικής ομορφιάς από την UNESCO. Επίσης θα δούμε τις αρχαίες ελιές απ' όπου οι πρόγονοί μας έκοβαν κλωνάρια για να στεφανώσουν τους Ολυμπιονίκες. Πληροφορίες στο στέκι της ΟΙΚΙΠΑ καθημερινές 7-9 οδός Σαχτούρη αρ.64 τηλ. 2610321010

Αφιέρωμα **ΟΙ ΕΞΟΥΡΞΕΙΣ ΠΕΡΙΣΦΙΓΟΥΝ ΤΟ ΔΕΛΦΙΚΟ ΤΟΠΙΟ**
Σελίδες 8 και 9

ΙΑΣΙΟ, μια ...αρχοντική πόλη της Ρουμανίας

Τέλη Σεπτεμβρίου ταξίδεψα στο Ιάσιο της Ρουμανίας και έμεινα μια βδομάδα, σχηματίζοντας ζωηρές εντυπώσεις από την πόλη.

Διασχίσαμε οδικώς τρεις χώρες, Ελλάδα, Βουλγαρία και τη Ρουμανία μέχρι τα βορειοανατολικά σύνορα.

Περνώντας τα σύνορα η Βουλγαρία μάς υποδέχτηκε με φθινοπωρινή ψύχρα ασυνήθιστη εδώ στο νότο μας. Η διαδρομή σε ευθεία σχεδόν γραμμή περνώντας τα βουνά μέσω σηράγγων, αντίθετα από τις περισσότερες ορεινές διαδρομές της χώρας μας που είναι ελικοειδείς. Τα βουλγάρικα χωριά έδιναν την εντύπωση πως ο χρόνος ερειπώνει τη χώρα που είχα ξαναδεί πριν από τριάντα χρόνια, αφού πλήθος σπιτιών ήσαν εγκαταλειμμένα ως υπό κατάρρευση, στα τζάμια των χωρίς πατζούρια παραθύρων, όπως συνηθίζεται και στη Ρουμανία, αντί κουρτινών χαρτί κολλημένο ή αλουμινόχαρτο, όπως ήταν και πριν από δεκαετίες! Ρουμάνος νεαρός συνταξιδιώτης με διαβεβαίωσε πως σπίτια ερειπωμένα συνήθως κατοικούνται...

Περνώντας τον εντυπωσιακό Δούναβη που αποτελεί σύνορο με τη Ρουμανία, το σκηνικό αρχίζει να μεταβάλλεται, το στυλ των οικοδομών αλλάζει, τα σπίτια είναι πιο περιποιημένα, τα χωριά δείχνουν πιο ζωντανά! Συνειδητοποιείς πως το βιοτικό επίπεδο της χώρας είναι βελτιωμένο από αυτό της Βουλγαρίας, πράγμα που θα διαπιστώσω για τα καλά, όταν φτάσω πια στο Ιάσιο.

Το ταξίδι πάλι μια ατελείωτη ευθεία σε απέραντη πεδιάδα. Το Βουκουρέστι, πρωτεύουσα της χώρας, δεν μπορώ να πω πως είναι πολύ όμορφη πόλη, παρά το ότι διαθέτει γραφικό τραμ, δενδροστοιχίες στις λεωφόρους τις χωρίς κυκλοφοριακό πρόβλημα. Φταίει το θέαμα των μπλοκ πολυκατοικιών της εποχής δεκαετίας '70 ή και παλιότερων που σε κεντρικούς δρόμους παρουσιάζουν τη φθορά του χρόνου και οι τζαμαρίες με αλουμινόχαρτο και χαρτί που προαναφέραμε. Σαφώς λιγότερες οι σύγχρονες πολυκατοικίες και ελάχιστες διαθέτουν κουρτίνες...

Στην ύπαιθρο παρατηρούσα τις

καλλιέργειες καλαμποκιού και ηλίανθου. Το καλαμποκέλαιο και το ηλιέλαιο είναι σε πρώτη ζήτηση, ενώ το ελαιόλαδο σπανίζει όντας ακριβό και απλησίαστο από το μέσο Ρουμάνο. Δεν συναντάς ελαιώνες, που στις μεσογειακές χώρες, όπως η Ελλάδα, είναι σύνηθες φαινόμενο.

Πρώτες πρωινές ώρες της επόμενης μέρας μπήκαμε στο Ιάσιο. Η πρώτη εντύπωση ήταν ότι δεν συγκρίνεται με το Βουκουρέστι. Εντοπίσαμε τη διαφορετική αρχιτεκτονική και ένα ύφος που σε προδιέθετε ευχάριστα.

Στο φως της επόμενης ψυχρής μέρας, που θύμιζε Νοέμβρη, αντικρίσαμε μια εκπληκτική πόλη με τον αέρα μιας αρχοντιάς που διαθέτει από περασμένους αιώνες ως πρώην πρωτεύουσα της ηγεμονίας της Μολδοβλαχίας, οικονομικό και πολιτιστικό κέντρο των Βαλκανίων. Απετέλεσε σπουδαίο ελληνικό πνευματικό κέντρο στην περίοδο της τουρκοκρατίας και η συμβολή της στην Ελληνική Επανάσταση του 1821 υπήρξε μεγάλη. Εκεί οι εύποροι ηγεμόνες Φαναριώτες ίδρυσαν και συντηρούσαν Ακαδημία ελληνικών γραμμάτων. Είναι η 2^η σε πληθυσμό πόλη της χώρας μετά το Βουκουρέστι. Πρωτεύουσα της Ρουμανίας την περίοδο 1916-1918.

Στολίδι της πόλης πολλά κτίρια νεοκλασικά ή σύγχρονα, κάποιες φορές πρωτοποριακής αρχιτεκτονικής. Στεγάζουν δημόσιες υπηρεσίες είτε Τράπεζες και επιχειρήσεις, συντηρημένα, καθαρά και πολλές φορές τριγυρισμένα από παρτέρια και κήπους φροντισμένους με πράσινο και πολύ χρώμα. Δημοτικά συνεργεία βρίσκονταν καθημερινά σε οργασμό φροντί-

ζοντας την πόλη που λάμπει από χρώμα και καθαριότητα. Η αγάπη για το πράσινο εμφανής αποτελώντας στοιχείο αγωγής και πολιτισμού της πόλης.

Η κυκλοφοριακή αγωγή και η συμπεριφορά προς τον πεζό εντυπωσιάζει. Οι οδηγοί, με ευρωπαϊκή νοοτροπία, δεν τρέχουν με μεγάλη ταχύτητα, αφήνουν απόλυτη προτεραιότητα στον πεζό. Αν διαπιστώσουν πρόθεση και μόνο του πεζού να περάσει τη διάβαση, σταματούν το όχημά τους και δεν εννοούν να περάσουν, αν δεν περάσει πρώτος ο πεζός που βρίσκεται στο πεζοδρόμιο, ακόμα κι αν εκείνος επιμένει να παραχωρήσει προτεραιότητα στον οδηγό! Και τι να πει κανείς για τη φωτεινή σηματοδότηση στις διασταυρώσεις και στις διαβάσεις, όπου κάθε φανάρι, πράσινο ή κόκκινο, για οχήματα και πεζούς, ανάβει μαζί με ψηφιακό χρονόμετρο αντίστροφης μέτρησης για το χρόνο που απομένει!

Για τους ποδηλάτες έχει προβλεφτεί ποδηλατόδρομος κατά μήκος του ποταμού που διασχίζει την πόλη και αυτό αποτελεί μια αρχή για κατάρτηση και άλλων τέτοιων ζωνών στο δίκτυο της πόλης, όπου έτσι και αλλιώς δεν κινδυνεύει ο ποδηλάτης. Στην πόλη μας όλοι ξέρουμε πόσο κινδυνεύει!

Για ασφάλεια στις περισσότερες εισόδους μονοκατοικιών και πολυκατοικιών έχουν εγκατασταθεί ψηφιακές κλειδαριές αντικαθιστώντας το κλασικό κλειδί με ηλεκτρονικό. Περιπολίες αστυνομικών βλέπεις συχνά.

Το Ιάσιο διαθέτει πολλά Πανεπιστήμια και σχολές, τεχνολογίας, ιατρικής, στοματολογίας-οδοντιατρικής, φαρμακευτικής, στις οποίες φοιτούν μεγάλος αριθμός ελλήνων

φοιτητών. Αξιοσημείωτο ότι τα ενοικιαζόμενα διαμερίσματα για τους φοιτητές είναι πλήρως επιπλωμένα και εξοπλισμένα με κάθε απαραίτητο έπιπλο και οικοσκευή για μια άνετη διαμονή. Στον εξοπλισμό περιλαμβάνονται γραφείο, ψυγείο, φούρνος μικροκυμάτων, πλυντήριο ρούχων, καινούργια ή σε πολύ καλή κατάσταση, κουζίνα ηλεκτρική ή γκαζιού και αυτόνομη θέρμανση με γκάζι - η πόλη είναι δικτυωμένη με αγωγούς γκαζιού - ψηφιακή τηλεόραση, τηλεφωνο και σύνδεση wi-fi στο διαδίκτυο! Με όλες αυτές τις

παροχές, εγώ τουλάχιστο, ντρέπομαι, όταν αναλογίζομαι τι θεωρούμε στην Ελλάδα επιπλωμένο διαμέρισμα για φοιτητές ή εργαζόμενους νέους, αφού όλοι ξέρουμε πως συνήθως προσφέρουμε ένα κρεβάτι, ένα ψυγείο μικρό, όχι πάντα ένα τραπέζι πτυσσόμενο στην κουζίνα...

Με όλα όσα αναφέραμε δεν εννοούμε πως οι Ρουμάνοι είναι εύποροι και έχουν υψηλό δείκτη διαβίωσης. Αυτό ισχύει για μια μερίδα πολιτών, ενώ, όπως είναι γνωστό, τα λαϊκά στρώματα δεν μπορούν να τα καταφέρουν οικονομικά και καταφεύγουν πολλές φορές στην Ελλάδα για εργασία, όπου, ακόμα και τα χαμηλά ημερομίσθια στην εποχή της κρίσης είναι γι' αυτούς σημαντικά καθότι υψηλότερα από τα αντίστοιχα στη χώρα τους. Στα μεγάλα εμπορικά κέντρα, όπως το Palas Mall, δεν μπορεί να ψωνίσει ακριβά προϊόντα ο μέσος Ρουμάνος, ενώ οι ξένοι εκεί αφήνουν αρκετό συνάλλαγμα.

Σε ένα ζήτημα μόνο δεν έχουν ακόμα κάνει πρόοδο, δεν είδα κάδους ανακύκλωσης, ενώ ταξιδεύοντας εντόπισα βιοτεχνία ανακύκλωσης πλαστικού.

Αν σκεφτούμε όμως όλα τα παραπάνω, πόσο προοδευμένοι είναι οι κάτοικοι του Ιασίου σε σύγκριση με μας! Κι αν πάνω από το Δούναβη ζούσαν κάποτε οι Βλάχοι, ας αναλογιστούμε πόσο λάθος είναι πλέον να χαρακτηρίζεις υποτιμητικά τον άλλο ως «βλάχο» ή να παραδεχτούμε πως πολλές φορές είμαστε εμείς πια οι «βλάχοι»...!

Παναγιώτης Χαλούλος

Τέχνες και Προσβίμους

Ηεικαστική δραστηριότητα είναι ένα σημαντικό κομμάτι της πολιτιστικής ζωής της πόλης και τις τελευταίες δεκαετίες παρουσιάζει σημαντική ανάπτυξη και ποιοτική άνοδο, χάρη στην παρουσία τόσο των αιθουσών και γκαλερί που δραστηριοποιούνται στην πόλη, όσο και στην παρουσία της **Δημοτικής Πινακοθήκης**, η οποία έχει συμβάλει σε σημαντικό βαθμό στην εικαστική παιδεία και καλλιέργεια των πατριτών με τη φιλοξενία εκθέσεων υψηλού αισθητικού και πολιτιστικού επιπέδου, σε συνεργασία με πολιτιστικούς φορείς και μουσεία από όλη την Ελλάδα και με ένα σημαντικό εκδοτικό έργο από καταλόγους που έχουν γίνει με πολλή φροντίδα και επιστημονική αρτιότητα.

Το Δεκέμβριο που πέρασε η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών συμπλήρωσε 25 χρόνια πολιτιστικής προσφοράς και τα γιορτάζει με μία ακόμη σημαντική έκθεση που εγκαινιάστηκε στις 17 Φεβρουαρίου με τίτλο **“Σχέδια και χαρακτηριστικά Ελλήνων εικαστικών από τη Δωρεά Τάκη και Μαίρης Τσονάκα”**.

Στη συλλογή που παρουσιάζεται στη Δημοτική Πινακοθήκη της Πάτρας συμπεριλαμβάνονται χαρακτηριστικά όλων των τεχνικών, από ξυλογραφίες, χαλκογραφίες και οξυγραφίες, λιθογραφίες και μεταξοτυπίες, αλλά και πολλά πρωτότυπα σχέδια, καλύπτοντας έτσι ένα ευρύ φάσμα τεχνικών και τεχνοτροπικών αναζητήσεων από μια πληθώρα εικαστικών, οι οποίοι πρόσφεραν στη νεοελληνική τέχνη εκτός από αυτόνομα εικαστικά έργα και πολλές εικονογραφίες που κόσμησαν τη νεοελληνική βιβλιογραφία συνομιλώντας με το έργο πολλών σημαντικών λογοτεχνών.

Η αξία της συλλογής έγκειται στο ότι αποτελεί ένα μικρό πανόραμα αισθητικών ρευμάτων, επιρροών και τεχνικών που διαμόρφωσαν και πλούτισαν τον ελληνικό εικαστικό χώρο, συμπεριλαμβάνοντας έργα όπως του εξ εσπερίας προερχόμενου Λουδοβίκου Θύρσιου, καθηγητή του Σχολείου των Τεχνών, του Δημήτρη Γαλάνη, του Λυκούργου Κογεβίνα, του Γιάννη Κεφαλληνού, αλλά και άλλων μεταγενέστερων όπως ο Σπύρος

Βασιλείου, ο Γιώργος Σικελιώτης, ο Τάσος, ο Γιάννης Τσαρούχης, η Βάσω Κα-

Έργο του Δημήτρη Γαλάνη

τράκη, ο Νίκος Εγγονόπουλος και τέλος των πιο πρόσφατων όπως ο Νίκος Γαλούρης, ο Ράλης Κοψίδης, ο Σαράντης Καραβούζης, ο Παναγιώτης Γράββαλος και πολλών άλλων, οι οποίοι είτε ως καθαρά χαρακτες είτε ως εικαστικοί που είχαν ως ένα από τα εκφραστικά τους μέσα τη χαρακτηριστική, παρήγαγαν έργο, το οποίο αντιπροσώπευε την εποχή και τις αναζητήσεις τους.

ΗΓκαλερί Cube εγκαινιάζει τη συνεργασία της με τον **Ανδρέα Νικολάου** και από 25 Φεβρουαρίου μέχρι και 22 Μαρτίου φιλοξενεί την ατομική του έκθεση, όπου ο εικαστικός παρουσιάζει ζωγραφικά έργα με θέμα το ανθρωπινό σώμα, στην πιο εύληπτη – σε πρώτη εντύπωση – μορφή του.

Πρόκειται για μοναχικές αλλά και συντροφικές φιγούρες που στροβιλίζονται σε αέναους χώρους με τα άπειρα και χαώδη μυστικά που τους διέπουν να διαφαίνονται πίσω από τα ομιχλώδη χρώματα. Άνθρωποι που αναλήπτονται σε ένα απέραντο σύμπαν για ένα ταξίδι με συντροφιά το φεγγάρι, η προσωπική μυθολογία του ζωγράφου, ιδεατά σώματα που δεν προδίδουν το κάλλος τους στο βωμό του πρόσκαιρου μiasματικού ξαφνιάσματος που προστάζει η «παντοδύναμη» σύγχρονη τέχνη.

Άνθρωποι που ευγενικά συναισθήματα τους ανάγουν σε σφαίρες ιδεατές, ποιητικές και αποστρέφουν τα μάτια από εντόσθια, άτυχα ζώα σε θανατερά ενυδρεία γεμάτα φορμόλη και γεννητικά όργανα που βλαστούν σε παιδικά πρόσωπα, όλον αυτό το μαύρο και θλιβερό θίασο που οι «μεγάλες χώρες» και οι «μεγάλοι συλλέκτες» προτείνουν και επιβάλλουν!

Η ζωγραφική του Ανδρέα Νικολάου – σε εποχές όπου τα ιδανικά και οι ελπίδες στερεύουν, όπου οι δημοκρατίες παρέχουν το τέλει άλλοθι για απόλυτες δικτατορίες – προσφέρει μια τουλάχιστο όχι υποκριτική θέαση του σύγχρονου κόσμου μας... ή ακόμα καλύτερα μας προσφέρει μια παρηγορητική διαφυγή από το αδιέξοδό μας.

Για τους φίλους του κινηματογράφου η Κινηματογραφική Λέσχη συνεχίζει τις προβολές και το μήνα Μάρτιο με τις ταινίες:

10/3 “Ραγισμένα όνειρα” 2012, σκηνοθεσία - σενάριο Φέλιξ Φαν Γρούνινγκεν
17/3 “Μόνο οι εραστές μένουν ζωντανοί” 2013, σκηνοθεσία - σενάριο Τζιμ Τζάρμους
24/3 “Νέα και όμορφη” 2013, σκηνοθεσία – σενάριο Φρανσουά Οζόν
31/3 “Ψάχνοντας τον Sugar Man” 2012, σκηνοθεσία – σενάριο Malik Bendzoullou
7/4 “Philomena” 2013, σκηνοθεσία – σεναριο Stephen Frears

εν αιθρία

ΚΩΔ.ΕΛΤΑ 2264

Περιοδική Έκδοση της Οικολογικής Κίνησης ΠΑΤΡΑΣ

Διεύθυνση Σαχτούρη 64 - Τ.Κ. 26 222 ΠΑΤΡΑ

Α.Φ.Μ. : 090048446 - Γ' ΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο : Θωμάς Κουτρούμπας

Τηλέφωνο & Fax : 2610 32 10 10

email : oikipa@otenet.gr

Τηλέφωνα μελών : 2610 327 234 , 643 541

Διευθύνεται απο συντακτική επιτροπή

- Διανέμεται δωρεάν στους υποστηρικτές μας
- Ετήσια συνδρομή για φορείς, οργανισμούς, υπηρεσίες 40 ευρώ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ : print247, 2610 521 007 , info@print247.gr

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ : Γεωργαντά Άιρις , 6983884497

Αριθμός Λογαριασμού για κατάθεση συνδρομών

0026-0015-73-0103530143

EUROBANK IBAN: GR1802600150000730103530143

(Βασιλακόπουλος Γ. - Κανέλλης Γ.)

Μετά την κατάθεση ενημερώστε μας τηλεφωνικά

Σεμινάριο παρασκευής σαπουνιού στην ΟΙΚΙΠΑ

Μεγάλη ήταν η προσέλευση του κόσμου στο στέκι της ΟΙΚΙΠΑ για το σεμινάριο παρασκευής σαπουνιού, το Σάββατο 22 Φεβρουαρίου. Αν και ο αριθμός των συμμετεχόντων ήταν περιορισμένος, πολλοί επιπλέον φίλοι κατέφθασαν θέλοντας να μάθουν τα μυστικά της παρασκευής του σαπουνιού. Το σεμινάριο διεξήγη η φίλη της ΟΙΚΙΠΑ Ζαχαρούλα Ξυπολιά, Βιολόγος – Περιβαλλοντολόγος.

Το συγκεκριμένο διαδραστικό σεμινάριο ήταν μια εισαγωγή στη σαπωνοποίηση και παρασκευή φυσικού σαπουνιού με πρώτη ύλη το ελαιόλαδο. Μάθαμε την ψυχρή μέθοδο σαπωνοποίησης, μια εξαιρετικά απλή και εύκολη μέθοδο, ιδανική για την παρασκευή σαπουνιών στο σπίτι.

Η κ. Ξυπολιά, με τη βοήθεια εθελοντών, παρασκεύασε σαπούνια και τα τοποθέτησε σε ειδικές θήκες, τα οποία μετά το τέλος του σεμιναρίου προσφέρθηκαν στους «μαθητευόμενους σαπωνοποιούς». Επίσης μοιράστηκαν σχετικές σημειώσεις και έγινε ένας πλούσιος διάλογος με ανταλλαγή εμπειριών και απάντηση στις απορίες και ερωτήσεις των συμμετεχόντων.

Αποκριάτικο εργαστήρι στην ΟΙΚΙΠΑ

Το τρίτο κατά σειρά θεματικό παιδικό εργαστήρι της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας πραγματοποιήθηκε με επιτυχία, το Σάββατο 15 Φεβρουαρίου.

Αυτή τη φορά το θέμα ήταν σχετικό με το Καρναβάλι και τα παιδιά έφτιαξαν αποκριάτικες κατασκευές από ανακυκλώσιμα υλικά.

Το εργαστήρι οργανώθηκε και υλοποιήθηκε με τη βοήθεια των παιδαγωγών της ΟΙΚΙΠΑ και ξεκίνησε με τη διήγηση της επίκαιρης ιστορίας «Ο Αρλεκίνος» της Ζώρζ Σαρή. Μέσα από την ιστορία, που θέμα της είχε την ανακύκλωση παλιών υφασμάτων, δόθηκε στα παιδιά το περιβαλλοντικό μήνυμα ότι πολλά υλικά μπορούν να ανακυκλωθούν και να γίνουν όμορφες κατασκευές.

Μέσα στο πνεύμα αυτό

και μετά από τη διήγηση της ιστορίας και τη συζήτηση που ακολούθησε, τα παιδιά πέρασαν στο πρακτικό μέρος του εργαστηρίου, όπου με ανακυκλώσιμα υλικά έφτιαξαν το δικό τους Αρλεκίνο. Στη συνέχεια έφτιαξαν μάσκες **επαναχρησιμοποιώντας** εφημερίδες, παλιά υφάσματα, κορδέλες, χαρτοσακούλες... και ό,τι άλλο κατάφερε να “γλυτώσει” από τον κάδο απορριμμάτων. Χρησιμοποίησαν φαινομενικά «άχρηστα» υλικά που έγιναν αφορμή για αποκριάτικη διασκέδαση.

Για μια ακόμη φορά τα παιδιά διασκέδασαν χρησιμοποιώντας τη φαντασία τους, αυτοσχεδιάζοντας και μαθαίνοντας για τη σημασία της ανακύκλωσης και της προστασίας του περιβάλλοντος.

ΕΚΘΕΣΗ-ΚΟΛΑΦΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΥΡΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΥΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δημοσιοποιήθηκε αποκαλυπτική έκθεση-καταπέλτης για συγκεκριμένους ΧΥΤΑ στην Ελλάδα, έπειτα από επιτόπια έρευνα που έγινε από την **Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου** στα τέλη του 2013. Με την έκθεση αυτή η Επιτροπή εγκυμονεί την ελληνική πολιτεία για τους τεράστιους περιβαλλοντικούς κινδύνους που εγκυμονούνται αλλά και την Κομισιόν για πλημμελή έλεγχο των έργων στη φάση της κατασκευής τους.

Στις επιμέρους παρατηρήσεις της η Επιτροπή αναφέρει:

ΧΥΤΑ Γραμματικού, Αττική: Διαπιστώνεται ακατάλληλη χωροθέτηση και ελλιπής ΜΠΕ (μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων) που συνεπάγεται κινδύνους για τη ρύπανση των υδάτων (επιφανειακών και υπόγειων). Προτείνεται η διακοπή χρηματοδότησης και επανέλεγχος του έργου με **επαναδιατύπωση** των περιβαλλοντικών όρων. Με βάση τα παραπάνω βρίσκεται στον αέρα και η κατασκευή της μονάδας επεξεργασίας

απορριμμάτων που προβλέπεται να γίνει στην περιοχή στα πλαίσια του περιφερειακού σχεδιασμού για την Αττική.

ΧΥΤΑ Φυλής, Αττική: Η έκθεση επισημαίνει τις απαράδεκτες περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τη λειτουργία του, προτείνοντας την επιστημονική **διερεύνηση** των επιπτώσεων στην υγεία των κατοίκων της περιοχής.

ΧΥΤΑ Λευκίμμης, Κέρκυρα: Με βάση τον επιτόπιο έλεγχο αλλά και τον προβληματισμό που έχει εκφραστεί από εξειδικευμένους επιστήμονες για ρύπανση του **υδροφόρου οριζοντα**, ζητείται η εκπόνηση ειδικής πρόσθετης μελέτης πριν από την κατασκευή του έργου.

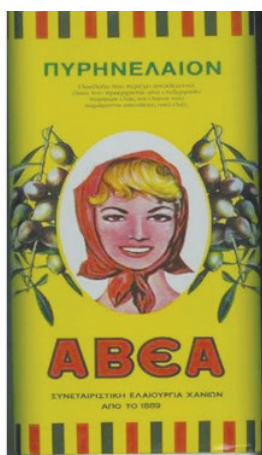
ΧΥΤΑ Καρβουναρίου, Θεσπρωτία: Κρίνονται απαραίτητες ειδικές γεωτρήσεις, προκειμένου να εξεταστούν δείγματα υδάτων για πιθανές **διαρροές λυμάτων** από τη λειτουργία της εγκατάστασης.

Σύμφωνα με την απάντηση του ΥΠΕΚΑ, η πολιτεία αντιμετωπίζει αποτελεσματικά όλα

τα προβλήματα που ανακύπτουν από την κατασκευή και λειτουργία, επισημαίνοντας παράλληλα τις συνέπειες στο περιβαλλοντικό ισοζύγιο από την **πιθανή ακύρωση υποδομών** όπως, για παράδειγμα, του Γραμματικού που θα αποσυμφορήσει τη Φυλή. Παράλληλα καταγγέλλει πολιτική εκμετάλλευση αυτών των καίριων ζητημάτων.

Η δική μας αντίληψη είναι ότι οι διαδικασίες χωροθέτησης και υλοποίησης τέτοιων έργων οφείλουν να είναι διάφανες με περιβαλλοντικές μελέτες που θα διασφαλίζουν την ποιότητα ζωής των περιοίκων. Από την άλλη, βεβαίως, δεν πρέπει να «διυλίζουμε τον κώνωπα» απέναντι σε τέτοια σημαντικά έργα υποδομής, υποκύπτοντας πολλές φορές σε τοπικιστικές αντιδράσεις με τη λογική «όχι στην αυλή μου, αλλά σε αυτή του γείτονα»... Οι υπερβολικές αντιδράσεις για τη χωροθέτηση ΣΜΑ στην περιοχή μας, αποδεικνύουν του λόγου το αληθές...

ΑΝΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΦΕΤ

Την άμεση ανάκληση μη ασφαλούς **πυρηνελαίου**, στο οποίο ανιχνεύτηκε συγκέντρωση πολυκυκλικών αρωματικών υδρογονανθράκων πάνω από τα νομοθετημένα όρια, ζήτησε ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων από την εταιρεία που το διακινεί. Πρόκειται για πυρηνέλαιο,

με την εμπορική ονομασία «ΑΒΕΑ», σε μεταλλικό περιέκτη των 5lt, με ημερομηνία ανάλωσης κατά προτίμηση πριν από το τέλος: 17/06/2015. Το εν λόγω προϊόν παράγεται και συσκευάζεται από την Α.Β.Ε.Α. Συνεταιριστική Ελαιουργία Χανίων.

Παράλληλα, ο ΕΦΕΤ, κατά τη

διενέργεια ελέγχου σε **πλαστικά πιάτα** και σε συνέχεια εργαστηριακών δοκιμών από το Γενικό Χημείο του Κράτους, διαπίστωσε ότι αυτά είναι ακατάλληλα για επαφή με τρόφιμα, καθώς στην επιφανειά τους φέρουν εκτύπωση, της οποίας το μελάνι δύναται, κατά τη χρήση τους, να μεταφερθεί στο τρόφιμο. Πρόκειται για πλαστικά πιάτα σε συσκευασία 4 τεμαχίων, κινεζικής προέλευσης, που εισάγονται από την επιχείρηση «JUMBO ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ».

Ο ΕΦΕΤ απαίτησε την άμεση ανάκληση του προϊόντος από την επιχείρηση. Σε εξέλιξη βρίσκονται οι σχετικοί έλεγχοι και οι καταναλωτές καλούνται να μην το χρησιμοποιήσουν.

Πολυάριθμες είναι οι περιπτώσεις ακατάλληλων συσκευασιών και τροφίμων που διοχετεύονται στην αγορά, με τον ΕΦΕΤ να κάνει μεγάλη προσπάθεια ελέγχου. Το πρόβλημα εντοπίζεται στην ελλιπή ενημέρωση των καταναλωτών, εκτός από τους υποψιασμένους, που το ψάχνουν κάπως περισσότερο. Μια λύση θα ήταν η υποχρεωτική ανάρτηση όσων υλικών κρίνονται ακατάλληλα, σε εμφανή θέση στα καταστήματα πώλησης.

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ ΚΑΙ Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ

«**Άνοιξη** μπαίνει, ώ Θε μου, χτυπάει αλλιώςτικα η καρδιά μου...» ψιλοτραγουδήσαμε αυτές τις τελευταίες λαμπερές μέρες του Φλεβάρη... Τι κι αν ο **Μάρτης** έκανε την είσοδό του με βροχές και καταιγίδες; Η άνοιξη έχει για τα καλά ...δρομολογηθεί πια! Κάθε πρωί, πριν την ανατολή, κάποιο πουλάκι με χαρακτηριστικό «σφυριχτό» **κελάδημα** σε ...χίλιους τόνους, ψάχνει για ταίρι, ακόμα και ανάμεσα στις ... πολυκατοικίες της γειτονιάς μας. Και λίγο παραέξω, ο αέρας, αν και αρκετά δροσερός ακόμα, κυκλοφορεί φορτωμένος μυρουδιές, όπως εκείνες της νιόβγαλτης **χλόης**, των φρέσκων **αγριολούλουδων** και του **νοτισμένου** χώματος.

Όμως, αυτό που πάντα μας εντυπωσιάζει περισσότερο κάθε άνοιξη, είναι πώς τα **κατάξερα κλαδιά** των φυλλοβόλων **δέντρων**, αρχίζουν ξαφνικά να γεμίζουν μικροσκοπικούς «κόμπους», που μετατρέπονται πολύ γρήγορα σε φρέσκα **φυλλαράκια** και **λουλούδια**! Και οι **ρίζες** τους, μουνδιασμένες από το

χειμωνιάτικο κρύο, «ζυπνάνε» και ενεργοποιούνται για να «στηρίξουν» αυτήν την αναγέννηση ...και όχι μόνο! Διότι, όπως πληροφορηθήκαμε πρόσφατα, μελέτη ερευνητών του **Πανεπιστημίου** της

περιβάλλοντος ανεβαίνει, οι ρίζες μεγαλώνουν ταχύτερα και διεισδύουν πιο βαθιά, ακόμα και μέσα στους ...**βράχους**, βοηθώντας έτσι στο **θρυμματισμό** τους. Στη συνέχεια τα θρυμματισμένα πετρώ-

ματα αντιδρούν με το διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα που υπάρχει στο **νερό** της **βροχής**, και η διαδικασία αυτή οδηγεί τελικά σε μείωση του ατμοσφαιρικού διοξειδίου. Αλλά, καθώς μειώνεται το θερμοκηπικό αυτό αέριο, παύει να αυξάνει και η παγκόσμια θερμοκρασία!

Οι έρευνες διήρκεσαν πολλά χρόνια και έγιναν με μετρήσεις της ανάπτυξης των ριζών, σε βάθος μέχρι 30 εκατοστών, σε μια ποικιλία **τροπικών δασών** στο **Περού**: από τα δάση της λεκάνης του **Αμαζονίου**

μέχρι τα **ορεινά δάση** των **Άνδεων**. Έπειτα, οι μετρήσεις συνδυάστηκαν με **μετεωρολογικά δεδομένα** προκειμένου να υπολογιστεί η διάβρωση των **βασαλτικών** και **γρανιτικών** πετρωμάτων στα βουνά του Περού και τα αποτελέσματα ήταν εντυπωσιακά.

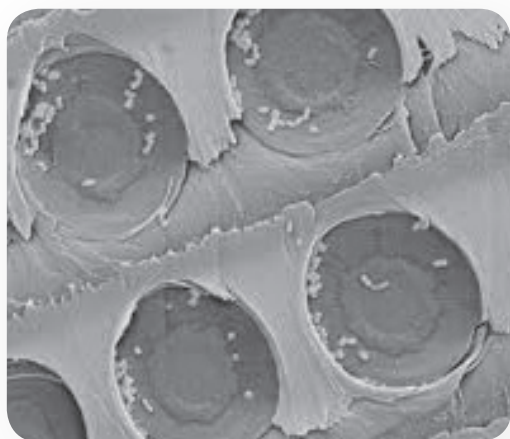

Ρίζες δέντρου σε τροπικό δάσος

Οξφόρδης δείχνει ότι οι **ρίζες** των **δέντρων** στα **ορεινά δάση** βοηθούν στη **μείωση** του ατμοσφαιρικού **διοξειδίου του άνθρακα**, όταν οι **θερμοκρασίες** είναι **υψηλές**, σταθεροποιώντας έτσι το **παγκόσμιο κλίμα**!

Συγκεκριμένα, όταν η θερμοκρασία του

ΦΙΛΤΡΟ ΠΟΣΙΜΟΥ ΝΕΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΞΥΛΟ ΤΩΝ ΠΕΥΚΩΝ;

Τα βοθρία του ξύλου(κύκλοι) συγκρατούν τα μικρόβια του νερού (κουκίδες)

Κι ενώ οι **ρίζες** των δέντρων λειτουργούν ως «**θερμοστάτες**», απορροφώντας περισσότερο CO₂ όταν η Γη είναι ζεστή και λιγότερο όταν αυτή κρυώσει, φαίνεται ότι το **ξύλο** των δέντρων μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως **φίλτρο** για **πόσιμο νερό**, όπως υποστηρίζουν επιστήμονες από το **MIT** των **ΗΠΑ**.

Για να καταλάβουμε, όμως, πώς λειτουργεί αυτό το φτη-

νό όσο και πολύτιμο φίλτρο, θα πρέπει πρώτα να θυμηθούμε τη «**φυτολογία**» των σχολικών μας χρόνων: Η **ψίχα** του ξύλου περιέχει το λεγόμενο **ξύλωμα**, ένα **σύστημα αγωγών** που ανεβάζει νερό από τις ρίζες στα κλαδιά και τα φύλλα, απ' όπου ένα δεύτερο σύστημα αγωγών, το **φλοίωμα**, κατεβάζει τα θρεπτικά συστατικά μέχρι τις ρίζες. Οι αγωγοί του ξυλώματος, χωρίζονται σε επιμέρους αγγεία, τα οποία συνδέονται μεταξύ τους μέσω μικρών οπών, των **βοθρίων**, (βλ. φωτογρ.) που

εμποδίζουν τυχόν φυσαλίδες να μετακινούνται από αγγείο σε αγγείο και να φράζουν το σύστημα. Φαίνεται, όμως, ότι τα βοθρία μπορούν να λειτουργούν και ως φίλτρα νερού που κατακρατούν τυχόν σωματίδια.

Μάλιστα, οι ερευνητές πειραματίστηκαν με φέτες από **ξύλο πεύκου**, στριμωγμένες μέσα σε πλαστικούς σωλήνες και παρατήρησαν ότι το ξύλωμα με τα βοθρία του φιλτράρει όλα τα αιωρούμενα στο νερό σωματίδια με μήκος άνω των 20 περίπου νανομέτρων. Αυτό σημαίνει ότι το ξύλο μπορεί να κατακρατεί τα περισσότερα **παθογόνα βακτήρια** του

νερού, τα μικρότερα από τα οποία έχουν μήκος γύρω στα 200 νανόμετρα!

Δεδομένου ότι οι σημερινές υπάρχουσες **τεχνολογίες για απολύμανση** του νερού έχουν οικονομικούς, κυρίως, περιορισμούς, π.χ. η απολύμανση με **χλώριο** είναι ακριβή, η **απόσταξη** θέλει καύσιμα για το βράσιμο του νερού, ενώ οι **σύγχρονες μεμβράνες** φιλτραρίσματος είναι δαπανηρές, απαιτούν τη χρήση αντλίας και επιπλέον βουλώνουν εύκολα, ίσως το **ξύλο των κωνοφόρων** ή άλλων δέντρων αποδειχθεί καλή και φθηνή **εναλλακτική λύση**, ιδιαίτερα στις **αναπτυσσόμενες χώρες**.

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΑΓΡΙΑΣ ΖΩΗΣ!

Θα σωθούν οι τίγρεις με τη Διακήρυξη του Λονδίνου

Στα μέσα του Φλεβάρη, εκπρόσωποι συνολικά **46 χωρών** κατέληξαν στη **Διακήρυξη του Λονδίνου**, μια «φιλόδοξη» συμφωνία που ενισχύει τη **διακρατική συνεργασία** κατά του **εμπορίου άγριας ζωής**. Μάλιστα, στη διάσκεψη που προηγήθηκε δόθηκε έμφαση σε τρία εμβληματικά είδη που απειλούνται μεσοπρόθεσμα με εξαφάνιση: τους **ελέφαντες της Αφρικής**, τους **ρινόκερους** και τις **τίγρεις**. Ταυτόχρονα δηλώθηκε ότι η **λαθροθηρία** και το **τράφικινγκ άγριας ζωής** είναι **εγκλήματα** της ίδιας κατηγορίας

με την παράνομη διακίνηση όπλων, ναρκωτικών και ανθρωπών!

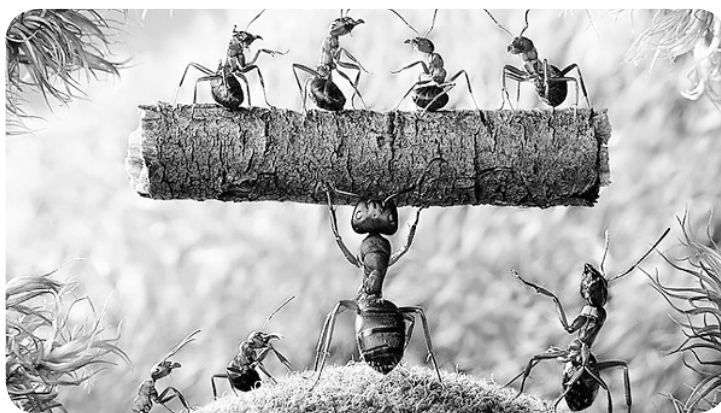
Σύμφωνα με τη **WWF** δεκάδες χιλιάδες ελέφαντες, ρινόκεροι, τίγρεις και άλλα σπάνια ζώα σκοτώνονται κάθε χρόνο από λαθροθήρες και η μαύρη αγορά ζώων, που ελέγχεται άμεσα από το παγκόσμιο **οργανωμένο έγκλημα**, φτάνει τα **19 δισ. δολάρια το χρόνο!** Έτσι, οι 46 χώρες συμφώνησαν σε ενίσχυση της **διασυνοριακής συνεργασίας** και αυστηροποίηση της **νομοθεσίας** και της **επιτήρησης**.

Σύμφωνα με την **IUCN**, την οργάνωση που συντάσσει την επίσημη **Κόκκινη Λίστα** των απειλούμενων ειδών, μόνο το **2012 σκοτώθηκαν** για τους χαυλιόδοντες τους περισσότεροι από **20.000 αφρικανικοί ελέφαντες**, ενώ οι πληθυσμοί του **δασόβιου** αφρικανικού ελέφαντα μειώθηκαν κατά **62%**, απειλώντας την **επιβίωση** του υποείδους. Επίσης, **χιλιοί ρινόκεροι** σκοτώθηκαν πέρυσι στη **Νότια Αφρική**, έναντι μόλις δεκατριών το 2007, ενώ ο αριθμός των **τίγρων** που ζουν σε άγρια κατάσταση στην Ασία μειώθηκε μέσα σε εκατό χρόνια από 100.000 σε **3.200**.

ΤΑ ΜΕΡΜΗΓΚΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΟΧΕΣ!

Λίγο πολύ όλοι ξέρουμε για τη θρυλική **μυική δύναμη** των μερμηγκιών και τη δυνατότητά τους να μεταφέρουν φορτία με βάρος πολλαπλάσιο του δικού τους, αλλά έχετε αναρωτηθεί πόσο ακριβώς είναι αυτό; Ο **Κάρλος Κάστρο**, καθηγητής Μηχανικής και Αεροναυπηγικής στο Πολιτειακό **Πανεπιστήμιο του Οχάιο** διαπίστωσε με κατάλληλα πειράματα ότι τα έντομα αυτά αντέχουν δυνάμεις πάνω από **5.000 φορές μεγαλύτερες** από το ίδιο τους το βάρος!

Δεδομένου μάλιστα ότι τα μερμηγκία μεταφέρουν φορτία με το στόμα και ουσιαστικά όλο το βάρος μεταφέρεται στο **λαιμό** τους, φαίνεται ότι η θρυλική τους σωματική δύναμη απαιτεί πολύ γερές **αρθρώσεις!**

Τα μερμηγκία σηκώνουν φορτία 5000 φορές μεγαλύτερα από το βάρος τους!

Έτσι, η εξέταση των μερμηγκιών με ηλεκτρονικό **μικροσκοπιο**, ακτινογραφίες και **αξονικές μικροτομογραφίες** έδειξαν ότι η εξαιρετική **αντοχή** του **αυχένα** τους οφείλεται σε έναν συνδυασμό μαλακών και σκληρών υλικών και πιθανώς στις διαφορετικές **μικροσκοπικές δομές** που καλύπτουν κάθε περιοχή αυτού.

Τέλος εκτιμάται ότι τα ευρήματα της μελέτης θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν στην κατασκευή μικρών **ρομπότ** για τη **μεταφορά φορτίων!** Θα μπορούσαν βέβαια να αξιοποιηθούν και σε ρομπότ μεγάλου μεγέθους, τα οποία όμως δεν θα εργαζόνταν στην επιφάνεια της Γης αλλά στο **αβαρές** περιβάλλον του Διαστήματος!

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΣΜΟ

Τα σημερινά γεωθερμικά εργοστάσια λειτουργούν διοχετεύοντας νερό σε **θερμές ρωγμές** μέσα στον **στερεό γήινο φλοιό**. Ο ατμός που δημιουργείται ανεβαίνει στην επιφάνεια και τροφοδοτεί γεννήτριες που παράγουν ηλεκτρικό ρεύμα. Όμως οι **γεωλόγοι** στην **Ισλανδία** πειραματίζονται τώρα με ένα γεωθερμικό σύστημα που αντλεί ενέργεια από τα **λιωμένα πετρώματα** του υπεδάφους (**μάγμα**). Με τη θερμοκρασία του μάγματος να υπερβαίνει τους 1.000 βαθμούς Κελσίου, νερό που διοχετεύεται πάνω του, μετατρέπεται αμέσως σε **ατμό 450 βαθμών** δημιουργώντας πίεση ικανή να προσφέρει ισχύ αρκετή για την ηλεκτροδότηση μιας μικρής πόλης (περίπου **36 Megawatt**). Καλή τους επιτυχία!

Ο **Λι Τζουισίν** κάτοικος της πόλης Σιτζιαζουάνγκ, της **βόρειας Κίνας**, μήνυσε την **κυβέρνηση** και ζήτησε **πρακτικά μέτρα** που θα οδηγήσουν σε βελτίωση της **ατμοσφαιρικής ρύπανσης** απαιτώντας **χρηματική αποζημίωση** ύψους σχεδόν **1.200 ευρώ** για το **φίλτρο αέρα** που εγκατέστησε στο σπίτι του, καθώς και για το διάδρομο γυμναστικής, που αγόρασε προκειμένου να μην ασκείται σε εξωτερικούς χώρους και να εκτίθεται στην **αιθαλομίχλη!** Ο συνήγορός του δήλωσε ότι ο Τζουισίν δεν μπορεί πια να πάει έναν περίπατο ή να τρέξει όπως στο παρελθόν, διότι η **ποιότητα του αέρα επιδεινώθηκε**, ενώ πλέον πρέπει να φοράει μάσκα όποτε βγαίνει έξω. Η κυβέρνηση βέβαια θα απαντήσει ότι η ανάπτυξη απαιτεί θυσίες, αλλά εις βάρος της **ποιότητας ζωής** του πληθυσμού; Και μέχρι ποιού σημείου άραγε;

ΟΙ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΠΕΡΙΣΦΙΓΓΟΥΝ ΤΟ ΔΕΛΦΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

Του Θύμιου Σκαρίμπα*

Η ευρύτερη περιοχή των Δελφών, ο Κρισσαίος κόλπος και τα εσωτερικά πρανή των βουνών που περικλείουν τη θάλασσα και την κοιλάδα των Δελφών, περιλαμβάνει (επιπλέον των ίδιων των Δελφών) **μία μοναδική σε διεθνές επίπεδο συγκέντρωση αναγνωρι-**

σμένων φυσικών και πολιτιστικών στοιχείων (Δελφικό Τοπίο, μνημείο της UNESCO, επώνυμος ελαιώνας, NATURA, SPA, τουριστικά αξιοποιήσιμη παραλία, κ.α.) Όμως οι **εξορύξεις βωξίτη**, που μοιάζουν να έχουν «κυριαρχήσει» στην τοπική παραγωγική φυ-

σιογνωμία, περισφίγγουν και επιβαρύνουν όλο και περισσότερο την περιοχή, έχουν επιβάλει τη φτώχεια και απειλούν να της στερήσουν τη φυσική και αισθητική της φυσιογνωμία, αφήνοντας πίσω τους μόνο φτώχεια, μεταλλευτικά απόβλητα και σεληνιακό τοπίο.

Επέκταση επιφανειακών εξορύξεων

Το 2010 άρχισε η όλο και μεγαλύτερη και όλο και πιο οργανωμένη αντίδραση της τοπικής κοινωνίας που μέχρι σήμερα έχει αναδείξει όλη την αλήθεια.

Τέλος του 2010 έληγε η μίσθωση μέρους της επιφάνειας των παράνομων εγκαταστάσεων βωξίτη της S&B στην προέκταση της πόλης της Ιτέας (και λιμάνι των Δελφών) όπως έληγε και η συνολική άδεια λειτουργίας τους καθιστώντας υποχρεωτική την κατάθεση και έγκριση νέας ΜΠΕ (Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων). Οι εγκαταστάσεις αυτές απαρχαιωμένες τεχνολογίας (1941 έως 1980) έχουν κατασκευαστεί και λειτουργούν μέχρι σήμερα καταπατώντας (τουλάχιστον μετά το 1972) κάθε έννοια νομιμότητας. Η έκταση και η μορφή τους απαξιώνουν αισθητικά και ολοκληρωτικά την ευρύτερη περιοχή, μιας και βρίσκονται στη «βιτρίνα» και λιμάνι των Δελφών, αναπτύσσονται κατά μήκος τριών χλμ παραλίας και εκατέρωθεν της Εθνικής Οδού και είναι ορατές από πολύ περισσότερα χιλιόμετρα. Κατά την ανεξέλεγκτη λειτουργία τους ρυπαίνουν, σύμφωνα με μελέτες (αλλά και με την πραγματικότητα που βιώνουν οι κάτοικοι της Ιτέας όσον αφορά σε ό,τι είναι ανθρωπίνως αντιληπτό), την ευρύτερη περιοχή με σκόνη βωξίτη στον αέρα και με ίζημα στη θάλασσα, ενώ, σύμφωνα με μελέτη του, το Πανεπιστήμιο Πατρών αναφέρεται ακόμη και σε **πρόβλημα με ραδιενέργεια**.

Η νέα ΜΠΕ που κατατέθηκε το 2011 ήταν **φαιδρού επιπέδου** (από τον καθένα εύκολα αντιληπτό) με κορυφαία σημεία τις ψεύτικες αναφορές ότι το λιμάνι των Δελφών δεν είναι τουριστικό και ότι δεν υπάρχει πρόβλημα με τη σκόνη βωξίτη (με το γεγονός καταγεγραμμένο ακόμα και σε διεθνείς Τουριστικούς Οδηγούς!). Αξιοσημείωτη για το γενικότερο επίπεδο σοβαρότητας όλων όσων την ενέκριναν

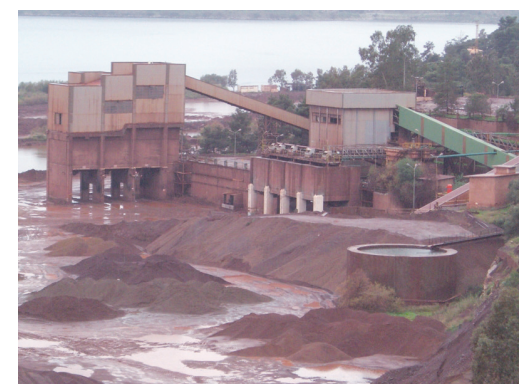
Οι παλιές τεχνολογίας εγκαταστάσεις δίπλα στην εθνική οδό

είναι και η αναφορά ότι οι εγκαταστάσεις βωξίτη συμβάλλουν ελαφρά θετικά (!) στον τουρισμό της περιοχής των Δελφών με ανάλογο επιχείρημα. Από την άνοιξη του 2011, πολλοί σύλλογοι και κάτοικοι της περιοχής αντέδρασαν στην ανανέωση των παραχωρήσεων και της άδειας λειτουργίας αυτής της κατάστασης και πολλαπλασιάστηκε η αντίδραση κατά ΜΠΕ επιφανειακών εξορύξεων στον ορεινό όγκο. Όλα τα προαναφερόμενα τεκμηριώθηκαν πολλαπλά με βάση τη Νομιμότητα, την υποβάθμιση του Περιβάλλοντος, τη ζημιά στην υγεία των κατοίκων της περιοχής, την **κατάφωρη καταπάτηση του Νόμου περί Δελφικού Τοπίου** και τη ζημιά στην Εθνική και τοπική Οικονομία που είναι πολλαπλάσια από τα οφέλη της εξορυκτικής δραστηριότητας.

Αγνοούν τις εναλλακτικές προτάσεις

Απ' αρχής υπήρξε και κατατέθηκε ολοκληρωμένη και εφικτή αντιπρόταση για τη συνέχιση της μεταλλευτικής δραστηριότητας με τρόπο που επιτρέπει την πλήρη ανάπτυξη και των άλλων παραγωγικών δραστηριοτήτων της περιοχής. Αναφορά στελέχους της μεταλλευτικής εταιρίας S&B στο κόστος εφαρμογής της αντιπρότασης για τις παράνομες εγκαταστάσεις στο λιμάνι επιβεβαιώνει τη ρεα-

λιστικότητα της. Όσο αφορά στην απαίτηση **για μόνο υπόγειες εξορύξεις στον ορεινό όγκο**, αυτό το υποσχέθηκε ως λογικό για πολλοστή φορά και τον Ιανουάριο του 2010 ο Διευθυντής της S&B σε Δημοτικό Συμβούλιο στο Λιδωρίκι, αλλά για μια ακόμη φορά ψευδώς.

Εγκαταστάσεις - κοντινό πλάνο

Φόρτωση πλοίου - ορατό το σύννεφο σκόνης

Εμμόνη στα μεταλλεία υποβάθμιση τουρισμού και γεωργίας

Όλα τα προαναφερόμενα καταγγέλθηκαν επώνυμα από το 2009 σε όλες τις Υπηρεσίες, τοπικές και Εθνικές, Ελεγκτές κ.λ.π. και όπου υπήρξε απάντηση σε αναζήτηση στοιχείων επιβεβαιώθηκαν οι καταγγελίες, αλλά ούτε μία Υπηρεσία δεν έπραξε τα αυτονόητα. Ούτε για τις παρανομίες ούτε για τις πολύ σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων της περιοχής. Από το 2011 και μετά και κατά τις διαδικασίες ανανέωσης μίσθωσης και άδειας λειτουργίας (που έληξαν το 2010) αποκαλύφθηκαν ακόμα περισσότερα όλα τα προαναφερόμενα. Όλα καταγγέλθηκαν σε Λιμενικό Ταμείο, Τοπικό Συμβούλιο Ιτέας, Δημοτικό Συμβούλιο Δελφών, Επιτροπή Περιβάλλοντος Περιφέρειας και Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο και **κανένα από αυτά δεν έλεγξε ούτε αντέκρουσε** καμία από τις καταγγελίες, ούτε καν αυτές που ήταν άμεσα και αποκλειστικά στο χώρο ευθύνης του και τις υποχρεώσεις του.

Σε επίρρωση της σημερινής τριτοκοσμικής κατάστασης στην Ελλάδα, εν έτει 2013, μετά από τις συνεδριάσεις των αρμόδιων Συμβουλίων με πολλά μέλη με γνωστές και καταγεγραμμένες σχέσεις με την S&B, όλα τα αιτήματα της S&B εγκρίθηκαν χωρίς καμία αιτιολόγηση. Μόνο επιχείρημα ο παραδοσιακός εκβιασμός «είμαστε φτωχοί· αν φύγουν, πώς θα ζήσουμε;», μη απαντώντας φυσικά στα επιχειρήματα σχετικά με το ότι «είμαστε φτωχοί εξαιτίας τέτοιων αποφάσεων». Οι Σύλλογοι και οι πολίτες της περιοχής έχουν προσβάλει στο ΣτΕ όλες τις σχετικές αποφάσεις και έχουν κατατεθεί και μηνύσεις για συγκεκριμένα γεγονότα. Όλα αυτά όμως εκκρεμούν και χρονοκαθυστερούν λόγω της επίσης πολύ βολικής Εθνικής κατάντιας στην ταχύτητα απόδοσης Δικαιοσύνης. Οι σημερινοί αιρετοί που το 2010 στα προεκλογικά κείμενα και φυλλάδια έταζαν για μία ακόμα φορά την τουριστική και αγροτική ανάπτυξη (γνωρίζοντας καλά σε τι ελπίζουν οι ψηφοφόροι), πιθανότατα επειδή αποκαλύφθηκε πια η παρασκηνιακή υπονόμευση της οικονομικής ανάπτυξης επί δεκαετίες, έριξαν τις μάσκες. Από το 2011 που ανέλαβαν επιχειρούν ευθέως τον επίσημο χαρακτηρισμό του λιμανιού των Δελφών και το σύνολο σχεδόν του Δήμου ως μεταλλευτικά. Δελφικό Τοπίο και μνημείο UNESCO στο ίδιο καζάνι...

Γενική άποψη εγκαταστάσεων δίπλα στην εθνική οδό

Το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο το 2012 ενέκρινε την ΜΠΕ για το Λαρνάκι (Ιτέα - λιμάνι Δελφών), παρά το ότι αποδεδειγμένα το μεγαλύτερο μέρος των εγκαταστάσεων κατασκευάστηκαν καταπατώντας το Νόμο περί προστασίας Δελφικού Τοπίου, καταφέροντας έτσι σοβαρό πλήγμα στο κύρος του θεσμού, που κατά τα άλλα δέχτηκαν υποδειγματικά επί τριάντα χρόνια και θα πρέπει να δεχτούν και στη συνέχεια 20.000 κάτοικοι της περιοχής εις βάρος των περιουσιών τους. Το Δεκέμβριο του 2012 στο λιμάνι των Δελφών αφαιρέθηκε «κατά λάθος» ο χαρακτηρισμός «Κρουαζιέρα» και προστέθηκε το «Χύδην Φορτίο». «Βάσει της πραγματικής κίνησης», σύμφωνα με το Υπ. Ναυτιλίας, με τους κατοίκους της Ιτέας να γνωρίζουν ότι η αλήθεια είναι ακριβώς το αντίθετο.

Από το Φεβρουάριο του 2013 το **Δημοτικό Συμβούλιο**, μετά και πάλι από συζήτηση παρωδία, πήρε επίσημη απόφαση να προτείνει **στα πλαίσια του επαναπροσδιορισμού χρήσεων γης στο «Δελφικό Τοπίο»:** α) να παραμείνουν όπως έχουν οι παράνομες εγκαταστάσεις της S&B στην Ιτέα, β) να κατασκευαστούν και νέες, άλλης εταιρίας, εντός Δελφικού Τοπίου ακόμα πιο ορατές στο λιμάνι και την κατοικημένη περιοχή επίσης κατά μήκος του παραλιακού μετώπου και της Εθνικής Οδού και γ) πήρε επίσημα πια θέση ότι το λιμάνι των Δελφών πρέπει να είναι μεταλλευτικό. Μόνη αιτιολόγηση το «είναι πολιτική απόφαση» θυμίζοντας άλλες εποχές...

Επιπλέον, τόσο στα προς σύνταξη **Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια Άμφισσας και Ιτέας και στο Χωροταξικό της Περιφέρειας Στερεάς**, όλος σχεδόν ο Δήμος Δελφών παρουσιάζεται ως μεταλλευτικής προτεραιότητας (πλήρως απαξιωτικό επί της ουσίας για τουρισμό και αγροτική παραγωγή) περιλαμβάνοντας

στους σχετικούς χάρτες **ως μεταλλευτικής δραστηριότητας μεγάλα τμήματα του Δελφικού Τοπίου και ακόμα και τμήμα της περιοχής της UNESCO.**

Διεθνών διαστάσεων πολιτιστικό και περιβαλλοντικό έγκλημα

Τελευταία εξέλιξη, στις 12-12-2013 δημοσιεύτηκε σε ΦΕΚ το Εθνικό Ειδικό Χωροταξικό Σχέδιο Τουρισμού. Η Θάσος, η Μήλος, η Ιερισσός, που έχουν εξορύξεις, προορίζονται για τουριστική ανάπτυξη. Η συνύπαρξη θα γίνει όπως προβλέπεται από τη σχετική Νομοθεσία. Προστατευόμενες περιοχές Κνωσού, Κέρκυρας κ.α. προορίζονται για τουρισμό και προστατεύονται επιπλέον από αυτό. Εκτός από τα νησιά, οι μισές παραλίες ηπειρωτικής Ελλάδας και Πελοποννήσου σε βάθος χιλιομέτρων προορίζονται για τουρισμό. Η περιοχή των Δελφών δεν προορίζεται για τουρισμό. **Στην τουριστική Ελλάδα του 2013 δεν αναφέρεται ούτε καν το όνομα Δελφοί!** Μοναδικός ρόλος της επί δεκαετίες επίκλησης της προστασίας του φυσικού και Πολιτιστικού πλούτου η εξαπάτηση, η μη έστω άναρχη ανάπτυξη τουρισμού και γεωργίας που θα μπορούσε να αντιμετωπίσει το επιχείρημα «αν φύγουν αυτοί, θα πεθάνουμε». Και τελικά ο «προστατευόμενος πλούτος» να εκτίθεται στο μεγαλύτερο δυνατό κίνδυνο. Αυτόν της πλήρους καταστροφής.

Όσο και αν φαίνεται απίστευτο, το 2011, 2012, 2013, η Ελληνική Κυβέρνηση με συνέννοχους τους «ομοϊδεάτες» της Τοπικής Αυτοδιοίκησης προωθούν σταθερά την εκτέλεση ενός παγκόσμιας εμβέλειας Πολιτιστικού και Περιβαλλοντικού εγκλήματος ανυπολόγιστης ζημιάς για την Εθνική οικονομία.

**Μηχανολόγος μηχανικός, κάτοικος Φωκίδας*

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΒΟΥΝΤΕΝΗ

Την Κυριακή 13 Απριλίου

είχε όλες τις προϋποθέσεις που ήταν αναγκαίες όχι μόνο για την ίδρυση, αλλά και για την επιβίωση – για μεγάλο χρονικό διάστημα – μιας μυκηναϊκής εγκατάστασης.

Ο οικισμός στη θέση Μπόρτζι αποτελούσε τον κεντρικό πυρήνα και σε περίπτωση κινδύνου «καταφύγιο», μιας πλειάδας άλλων μικρότερων συνοικισμών που ήσαν αναπτυγμένοι στα πεδινά τμήματα της ευρύτερης περιοχής. Οικοδομικά στοιχεία αυτών των συνοικισμών έχουν αποκαλυφθεί σε διάφορα σημεία κατά τη διάρκεια σωστικών ανασκαφών. Αν και η έρευνα δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, εκτός των μυκηναϊκών οικοδομικών καταλοίπων, έχουν αποκαλυφθεί και ορισμένα που χρονολογούνται από την αρχαϊκή έως την κλασική περίοδο.

Η μυκηναϊκή εγκατάσταση της Βούντενης είχε πρόσβαση σε πλούσιες πεδινές και

ορεινές περιοχές, ικανές να προσφέρουν αυτάρκεια προϊόντων για τη διαβίωση των κατοίκων της. Μεγάλες και εύφορες καλλιεργήσιμες εκτάσεις υπήρχαν στα πεδινά και παράκτια τμήματα, ενώ τα πρανή του Παναχαϊκού όρους προσφέρονταν για την ανάπτυξη της κτηνοτροφίας, του κυνηγιού καθώς και τον προσπορισμό άφθονης δομικής και ναυπηγικής ξυλείας από τα δάση της περιοχής.

Νοτιοανατολικά του οικισμού, στο χώρο εκείνο που σήμερα είναι γνωστός με τα τοπωνύμια Αγραπιδιά και Αμυδαλιά, βρίσκεται το νεκροταφείο του μυκηναϊκού οικισμού που καταλαμβάνει έκταση περίπου 30 στρεμμάτων και είναι οργανωμένο σε επάλληλα άνδρα ύψους 2-4 μ., τα δε όριά του συμπίπτουν με εκείνα του μαλακού μαργαρίκου πετρώματος που ήταν απαραίτητο για τη διάνοιξη των θαλαμωτών τάφων.

Τον εξαιρετικά αξιόλογο Μυκηναϊκό οικισμό της Βούντενης θα επισκεφθούμε, όπου και θα ξεναγηθούμε, την Κυριακή 13 Απριλίου. Το ραντεβού μας θα είναι στο χώρο μπροστά στο Ολύμπιο στις 10 το πρωί.

Ο μυκηναϊκός οικισμός της Βούντενης αποτελεί μία από τις σημαντικότερες εγκαταστάσεις της λεγόμενης περιφέρειας του Μυκηναϊκού κόσμου. Όπως αποδείχτηκε από τις ανασκαφικές έρευνες που έγιναν τόσο στον οικισμό όσο και στο νεκροταφείο, η ζωή του οικισμού διήρκεσε σχεδόν πεντακόσια χρόνια (1500-1000 π.Χ.). Η Βούντενη, και ειδικότερα το πλάτωμα Μπόρτζι,

«Η ηχορρύπανση βλάπτει σοβαρά το κέφι και την ποιότητα του καρναβαλιού»

Για άλλη μια χρονιά η πόλη της Πάτρας μπήκε στους ρυθμούς του Καρναβαλιού, μια εποχή κέφι, ξεγνοιασιάς και διασκέδασης που όλοι έχουμε ανάγκη.

Βεβαίως όμως, θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη ότι, ενώ μερικοί διασκεδάζουν υπό τους ήχους της εύθυμης μουσικής, κάποιοι άλλοι συμπολίτες μας, και ιδίως όσοι κατοικούν στο κέντρο της πόλης, υποφέρουν και από θορύβους που προκαλούνται άσκοπα εξαιτίας των εκδηλώσεων που λαμβάνουν χώρα.

Μια από τις σημαντικότερες πηγές ηχητικής ρύπανσης της περιόδου αυτής είναι κάποια στέκια πληρωμάτων του Κρυμμένου θησαυρού. Τα εν λόγω πληρώματα βάζουν τη μουσική πολύ δυνατά ακόμα και τις ώρες κοινής ησυχίας υποβάλλοντας σε δοκιμασία την ψυχική και σωματική υγεία των περιοίκων.

Τόσο εμείς όσο και άλλοι επιστημονικοί και κοινωνικοί φορείς σε όλη την Ελλάδα, έχουμε εκτιμήσει ότι το πρόβλημα της ηχορρύπανσης συνεχώς αυξάνεται. Όλοι συμφωνούμε ότι το πρόβλημα αυτό έχει τις ίδιες αιτίες που έχουν και άλλα σημαντικά προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας που άπτονται του κοινωνικού, αστικού και φυσικού περιβάλλοντος. Αποτέλεσμα αυτών των προβλημάτων είναι η αρνητική επίδραση στην ποιότητα ζωής των πολιτών.

Οι φορείς που απαρτίζουν το Δίκτυο για την Προστασία από την Ηχορρύπανση εφιστούν την προσοχή των αρμοδίων για την τήρηση των κανόνων προστασίας των πολιτών από συμπεριφορές που υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής τους κατά την περίοδο του Καρναβαλιού και συγκεκριμένα του Προέδρου και των μελών του Δ.Σ. της Κοινωφελούς Επιχείρησης του Δ. Πα-

τρέων «Καρναβάλι Πάτρας», του Αστυνομικού Δ/ντή Αχαΐας, του Δημάρχου Πατρέων κ' της Γνωμοδοτικής Επιτροπής της Κοινωφελούς Επιχείρησης «Καρναβάλι Πάτρας» του Δ. Πατρέων.

Οι Φορείς του Δικτύου για την Προστασία από την Ηχορρύπανση

- ΚΙΝΗΣΗ ΠΡΟΤΑΣΗ www.protasi.org.gr
- ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΗΧΟΡΡΥΠΑΝΣΗΣ ixoripansistop.blogspot.com
- ΚΟΙΝΟ_ΤΟΠΙΑ www.koinotopia.gr
- ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΤΡΑΣ www.oikipa.gr
- ΠΟΛΙΤΕΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ www.politesendrasei.gr
- ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ Θ.Κ. ΓΕΦΥΡΑ

ΔΙΚΤΥΟ ΦΟΡΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΧΟΡΡΥΠΑΝΣΗ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΠΟΥΛΙΩΝ (BIRDWATCHING) ΣΤΟΥΣ ΥΓΡΟΤΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΣΤΡΟΦΥΛΙΑΣ

Παρά την κακοκαιρία πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η οικοτουριστική επίσκεψη και παρατήρηση πουλιών (birdwatching) στους **υγροτόπους της Στροφυλιάς**, που διοργάνωσε η **Οικολογική Κίνηση Πάτρας** και ο **Φορέας Διαχείρισης Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς** την **Κυριακή 2 Φεβρουαρίου 2014**.

Παρατήρηση πουλιών από τους μικρούς μας φίλους

Αφορμή της περιβαλλοντικής δράσης ήταν η παγκόσμια ημέρα υγροτόπων. Την ημέρα αυτή υπογράφηκε στην πόλη Ramsar η ομώνυμη Σύμβαση για την προστασία και διαχείριση των Υγροτόπων Διεθνούς Σημασίας. Η Ελλάδα ήταν η 7η χώρα που υπέγραψε και ενεργοποίησε τη Σύμβαση ανακηρύσσοντας 10 υγροτό-

πους Διεθνούς Σημασίας. Η Δυτική Ελλάδα έχει την τύχη να φιλοξενεί τρεις τέτοιες οικολογικά σημαντικές περιοχές, τη **λιμνοθάλασσα Κοτυχίου**, τη **λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου-Αιτωλικού** και τον **Αμβρακικό κόλπο**.

Η έντονη βροχόπτωση και ο δυνατός άνεμος που επικρατούσε στην προστατευόμενη περιοχή δεν πτόησαν τους φίλους της φύσης που παραβρέθηκαν και με τη βοήθεια εποπτικών μέσων (τηλεσκόπια, κιάλια, ψηφιακές μηχανές) παρατήρησαν τη συμπεριφορά των **υδρόβιων πουλιών**. Το χειμωνιάτικο τοπίο και η πλούσια βιοποικιλότητα της περιοχής κέντρισαν το ενδιαφέρον των οικο-επισκεπτών, που έδωσαν νέο ραντεβού την άνοιξη με την άφιξη των **εαρινών μεταναστευτικών πουλιών**. Νωρίτερα είχε γίνει ενημέρωση των επισκεπτών στο **Κέντρο Πληροφόρησης** στο χωριό **Λάππα** από την ειδική

Επίσκεψη στο Κέντρο Πληροφόρησης στο Λάππα

επιστήμονα βιολόγο του Φορέα Διαχείρισης, με τηλεοπτική κάλυψη από συνεργείο της Κορινθίας.

Στα πλαίσια δράσης, ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης για τους υγροτόπους, προηγήθηκε ομιλία με θεματική ενότητα **“Υγροτόποι: Τα πιο ευάλωτα οικοσυστήματα”**, την Τετάρτη 29 Ιανουαρίου στον χώρο εκδηλώσεων της ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ., από τον περιβαλλοντολόγο και μέλος της ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ. **κ. Διονύση Μαμάση Μ.Sc.**

Λιμνοθάλασσα Προκόπου

ΣΩΘΗΚΕ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟ ΓΕΡΑΚΙ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ ΡΕΜΑΤΟΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Τυχερό, μέσα στην ατυχία του, ήταν το γεράκι του Δάσους του Ρεμάτος Ρωμανού που βρέθηκε τραυματισμένο στα μέσα Φεβρουαρίου. Εστάλη άμεσα για περίθαλψη και, όταν αναρρώσει, αναμένεται να επιστρέψει στο φυσικό του περιβάλλον.

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι από τη δημοσίευση στο προηγούμενο φύλλο της «Έν Αιθρία» για την αναγκαιότητα

λήψης μέτρων προστασίας της πανίδας του Δάσους Ρεμάτος Ρωμανού Πατρών από την παράνομη κυνηγετική δραστηριότητα, που πλέον αποτελεί παράβατο κανόνα περιφερόμενων οπλοφόρων τα παγωμένα χειμερινά απογεύματα, και ο φωτογραφικός φακός αδιάφυστος μάρτυς – υπό τους ήχους ριπών κυνηγετικών όπλων – απαθανάτισε τραυματισμένο γεράκι. Τα σκάγια έπεφταν βροχή, κάτι που είναι σύνηθες άλλωστε για το Δάσος Ρεμάτος, όταν βρέθηκε το γεράκι πεσμένο στην τοπική βλάστηση σε πρηνές σημείο. Οι ενέργειες ήταν ταχύτατες, καθώς δεν υπήρχαν χρονικά περιθώρια, δόθηκαν οδηγίες προκειμένου το άγριο πτηνό να λάβει τις απαραίτη-

τες κτηνιατρικές φροντίδες από εξειδικευμένα χέρια και υπάρχει η ελπίδα να ομορφύνει ξανά το Δάσος με την παρουσία του μόλις ανοίξει τα φτερά του. Δυστυχώς, δεν συνέβη το ίδιο με άλλα πτηνά του Δάσους...: κοτσυφάκι έπεφτε νεκρό την ίδια μέρα λίγα μέτρα πιο πέρα!

Ο κώδων κινδύνου είχε κρούσει για τους οπλοφόρους που αρέσκονται στο να κυνηγούν ανενόχλητοι στην περιοχή. Ήταν βέβαιο ότι υπό το βάρος της δημοσιοποίησης του καταγελλόμενου έκνομου κυνηγιού στο Δάσος και της ευαισθητοποίησης των οικολόγων, στόχος τους θα ήταν το γεράκι που κατέφευγε εκεί, ώστε, εάν εξέλιπε, ουδείς να ενδιαφερθεί για τα υπόλοιπα πτηνά που κινδυνεύ-

ουν από τα βόλια τους.

Η παράνομη θήρα εντός οικισμού γίνεται κατά παράβαση του άρθρου 6 της 414985/29-11-85 (ΦΕΚ 757/Β/18-12-85) κοινής υπουργικής απόφασης, συνάμα με την απροθυμία εκ των αποδεκτών των καταγγελιών ως προς την τοποθέτηση πινακίδων σήμανσης της περιοχής. Σε κάθε περίπτωση, θα είναι αναπόφευκτο να φτάσουν οι καταγγελίες συνοδεία ντοκουμέντων στην Ελληνική Δικαιοσύνη για τα όσα συμβαίνουν εις βάρος της απροστάτευτης πανίδας, ώστε να αποδοθούν οι ευθύνες σε όσους τους αναλογούν.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΟΥΒΕΚΑ
δημοσιογράφος

Μαρίνα Αμπράμοβιτς, μια διάσπμ και ασυνήθιστη μαχητήρις

Η Μαρίνα Αμπράμοβιτς (Μαρίνα Αβραμοβιχ), γεννημένη το 1946 στο Βελιγράδι, είναι εικαστική καλλιτέχνης σερβικής καταγωγής. Δραστηριοποιείται από τα μέσα της δεκαετίας του 1970 στην Performance Art, σε μια ακροβατική του σώματος και της ψυχής. Είναι γνωστή για τις παραστάσεις της, οι οποίες ερευνούν τη σχέση μεταξύ καλλιτέχνη και κοινού, σε μια προσπάθεια να «ελευθερωθούν» και οι δύο, μα κυρίως για την έκθεσή της χωρίς όρια σε κινδύνους χάριν της τέχνης που εκπροσωπεί. Όπως την ορίζει η ίδια, η performance art είναι η μεταφορά της αλήθειας επί σκηνής και όχι μια παράσταση θεατρικού τύπου.

Οι γονείς της ανήκαν στη γενιά της νέας, κομμουνιστικής Γιουγκοσλαβίας και κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου ήταν παρτιζάνοι του Τίτο, πολεμούσαν το φασισμό κι έχτισαν τα θεμέλια μιας κοινωνίας που οι αρχές της βασίστηκαν στο σύνθημα «Αδελφότητα και Ενότητα». Ο πατέρας της Βότσα, στρατιωτικός, ανακηρύσσεται Εθνικός Ήρωας μετά τον πόλεμο, ενώ η μητέρα της, η Ντάνιτσα, στενή φίλη του Τίτο, μετά τον Πόλεμο έγινε ταγματάρχης στο στρατό και τη δεκαετία του 1960 διατέλεσε διευθύντρια του Μουσείου Επανάστασης και Τεχνών στο Βελιγράδι. Παππούς της ο Πατριάρχης της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Σερβίας, Βαρνάβας. Όταν ο πατέρας εγκατέλειψε την οικογένεια, η μητέρα της ανέλαβε τον πλήρη «στρατιωτικό έλεγχο» επιβιώνοντας επιστροφή στο σπίτι πριν τις 10 το βράδυ, μέχρι τα 29 χρόνια της.

Η Μαρίνα σπούδασε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών στο Βελιγράδι και μεταπτυχιακές σπουδές στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Ζάγκρεμπ, Κροατία. Από το 1973 έως και το 1975, δίδασκε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Νόβι Σαντ.

Το 1971 παντρεύτηκε τον Σέρβο καλλιτέχνη Νέσα Παρι-

ποβιτς με τον οποίο χώρισε το 1976. Στο Άμστερνταμ γνώρισε το γερμανό καλλιτέχνη Uwe Laysiepen, γνωστότερο ως Ulay (Ουλάι), με τον οποίο συνεργάστηκαν για περίπου μια δεκαετία. Μαζί προσπάθησαν να προσδιορίσουν τα όρια της αγάπης και της συμβίωσης μέσω της ζωντανής αναπαράστασης, προσπαθώντας παράλληλα να τοποθετήσουν την περφόρμανς ως τέχνη ισάξια με τις υπόλοιπες. Σήμερα διαμένει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη.

Η καλλιτέχνη διαμαρτυρήθηκε το 1997 για το σκληρό πόλεμο της χώρας της, πρώην Γιουγκοσλαβίας, με την περίφημη περφόρμανς που απέσπασε το Χρυσό Λιοντάρι στη Bienale της Βενετίας. Στο έργο της αυτό η Αμπράμοβιτς καθισμένη πάνω σε ένα σωρό από κόκαλα (αγελάδας) τα καθάριζε από τα αίματα βουρτσίζοντάς τα. Στο φόντο προβαλλόταν βίντεο με εικόνες της ίδιας και των γονιών της να τραγουδούν σέρβικα παιδικά τραγούδια, με σκληρό περιεχόμενο. Έτσι αποτύπωνε τα προσωπικά της βιώματα, το πέρασμα από την παιδική ηλικία στην ενηλικίωση, την αγωνία για την τύχη της χώρας της, τον αποτροπιασμό για τον φονικό πόλεμο.

Το έργο στόχευε στη δημιουργία αρνητικών εντυπώσεων στους θεατές. Η πρώτη αρνητική αίσθηση που δημιουργούνταν ήταν από την έντονη αποφορά του ωμού κρέατος στα κόκαλα. Η διάρκεια της αφόρητης μυρωδιάς του αίματος από τις σάρκες των σφαγμένων ζώων, επί έξι ώρες καθημερινά, για πέντε ημέρες που κρατού-

σε το θέαμα, καθώς και η έκφραση της Αμπράμοβιτς που θρηνούσε μέσα στο σκληρό οπτικοακουστικό περιβάλλον αποτελούσε μια σπαρακτική αντιπολεμική κραυγή. Η Τέχνη αποτελεί σανίδα σωτηρίας της μνήμης, για να μην περάσουν στη λήθη τα τραγικά λάθη της ανθρωπότητας, όπως αυτά που ταλάνισαν τη γειτονική χώρα, αλλά αφορούν όλους μας, γιατί ό,τι συμβαίνει στους άλλους μπορεί να συμβεί και σε μας...

Τελευταία περφόρμανς ήταν το «Nude with Skeleton» (2002), όπου ήταν ξαπλωμένη με ένα σκελετό πάνω της.

Το 2011 παρουσιάζει την παράσταση «Η ζωή και ο θάνατος της Μαρίνας Αμπράμοβιτς». Με χιούμορ, λυρισμό και ταυτόχρονα συγκλονιστικές στιγμές από τη ζωή και το έργο της, με τον Γουίλιαμ Νταφόε σε ρόλο αφηγητή και εκλεκτούς τραγουδιστές, ευφάνταστα κοστούμεια. Σχεδιάζει άψογα την κηδεία της στα τρία μέρη του κόσμου όπου έζησε (Βελιγράδι, Άμστερνταμ, Νέα Υόρκη), μία με πραγματικό πτώμα και δύο με ομοίωμα, με την άποψη ότι όπου ζεις, πεθαίνει ένα κομμάτι σου, δηλαδή η ίδια η ζωή σε θανατώνει.

Η Μαρίνα Αμπράμοβιτς με την καλλιτεχνική της δραστηριότητα πολλές φορές κινδύνευσε, τραυματίστηκε από σκληρές πρακτικές της φλερτάροντας

αρκετά με το θάνατο..., όπως στην πρώτη της παράσταση (1973) που κτυπούσε το μαχαίρι με ρυθμικές κινήσεις ανάμεσα στα δάκτυλα του χεριού της με αρκετά κοψίματα ή όταν έχασε τις αισθήσεις της (1975) από έλλειψη οξυγόνου ανάμεσα στη φωτιά και τους καπνούς ενός φλεγόμενου αστεριού, ενώ οι θεατές για αρκετή ώρα δεν συνειδητοποίησαν ότι η καλλιτέχνη ήταν πράγματι λιπόθυμη, ώστε να της παράσχουν ιατρική βοήθεια...

Παναγιώτης Χαλούλος

<http://blogs.sch.gr/pchaloul/>
<http://users.sch.gr/pchaloul/>

Πηγές:

Ιστορία της Τέχνης, 14^{ος}-20^{ος} αιώνας, Εκδόσεις Τόπος, 2008
<http://el.wikipedia.org/wiki/>
<http://www.marinaabramovicinstitute.org/mai/mai/3>
<https://au.phaidon.com/>
<http://www.episkopon.gr/>

ΣΑΜΑΡΑΪΚΑ: Οι αλήθειες που πονάνε!

Η καταπάτηση 800 και πλέον στρεμμάτων δασικής γης στον πυρήνα του **Εθνικού Πάρκου Υγροτόπων Κοτυχίου Στροφυλιάς**, δεν μπορεί να αφήνει αδιάφορο κανέναν. Δυστυχώς μέχρι σήμερα η ΟΙΚΙΠΑ σηκώνει ένα **τεράστιο βάρος**, αφού οι «καθ' ύλην αρμόδιοι» κλείνουν τα μάτια στο πρόβλημα αρνούμενοι να πράξουν το καθήκον τους. Αξίζει τον κόπο να παραθέσουμε ορισμένα **αποκαλυπτικά στοιχεία** για την υπόθεση που για μια ακόμη φορά είδε το φως της δημοσιότητας και προκάλεσε ακόμη μια εισαγγελική πα-

ρέμβαση. Ας πούμε την αλήθεια όπως την γνωρίζουμε και **την αποδεικνύουμε με πραγματικά ντοκουμέντα** και όχι με αοριστίες και αφορισμούς.

Ιστορική αναδρομή

Οι Σαμαραίοι ήταν κτηνοτρόφοι από την ορεινή Αρκαδία (Βυτίνα) και ενοικίαζαν κατά τη χειμερινή περίοδο την βοσκή του δάσους για τα αιγοπρόβατά τους, από την Ι.Μ. Μεγάλου Σπηλαιού Καλαβρύτων. Τα καλοκαίρια πήγαιναν στην Αρκαδία. Το έτος 1923 η κυβέρνηση Πλαστήρα ακύρωσε τα παραχωρητήρια εκτάσεων (που η κυβέρνηση Χαρίλαου Τρικού-

πη προσέφερε ως... προσωπικό δώρο στον τότε διάδοχο Κωνσταντίνο) του Βασιλικού κτήματος Μανολάδας προς Βασιλέα Κωνσταντίνο και απαλλοτρίωσε τις αγροτικές εκτάσεις που είχαν οι Ι.Μ. Μεγάλου Σπηλαιού και Ταξιαρχών Αιγιαλείας. Τα δάση των Ιερών Μονών αυτών, εξαιρέθηκαν της απαλλοτριώσεως. Η βοσκή των ζώων πλέον στο δάσος ήταν ελεύθερη στην κτηνοτροφία της περιοχής. Για τη διαμονή τους στο δάσος, οι κτηνοτρόφοι κατασκεύαζαν, με την έγκριση των Ι.Μονών, καλύβες.

Κατά την κατοχή και την

περίοδο του εμφυλίου πολέμου, μερικοί κτηνοτρόφοι «με ληστρικές εκ του συστάδην υλοτομίες, παράνομες εκχερσώσεις, καταλήψεις και καλλιέργειες,» στη θέση Σαμαραίικα, δημιούργησαν διάκενο στο **δάσος διακοσίων περίπου στρεμμάτων**. Για την προστασία αυτών των εκτάσεων, το Δασαρχείο Πατρών, έπειτα από έγκριση του Υπουργείου Γεωργίας (193106/1953) εξέδωσε την αριθμ. 1/1952 απαγορευτική διάταξη, η οποία απαγόρευσε **επί δεκαετία** τη βοσκή παντός ζώου, επ' αόριστον την βοσκή των αιγών, την υλοτομία

χλωρών, την κλαδονομή, εκρίζωση, εκχέρωση, καλλιέργεια, κατάληψη, εγκατάσταση ποιμενοκαλύβων κλπ. Κατά της απαγορευτικής αυτής διατάξεως (1/1952) εννέα Σαμαραίοι μεταξύ των οποίων ο Μιχαήλ Ν. Σάμαρης και ο Νικόλαος Γ. Σπηλιόπουλος, ζήτησαν, με την από 11-1-1953 αίτησή τους προς το Υπουργείο Γεωργίας (Διεύθυνσης Δημοσίων Δασών), την ακύρωσή της. Η αίτηση εξετάστηκε από τον Δασάρχη Πατρών και τον Επιθεωρητή Δασών Πατρών οι οποίοι πρότειναν την απόρριψή της.

Ο Δασάρχης στην αναφορά του σημειώνει μεταξύ άλλων: «Δεν παραλείπουμε να αναφέρουμε σε εσάς ότι κύριος σκοπός των αιτούντων είναι η συν τω χρόνω κατάληψη του απαγορευμένου δάσους των διακοσίων στρεμμάτων δια παρανόμου υλοτομίας και εκχερσώσεως». Ο δε Επιθεωρητής Δασών διαπίστωσε την παρανομία και αναφέρει ότι: «Εκ μέρους τούτων (των παραπονούμενων) επεδείχθη μία πλήρης και απόλυτος περιφρόνησις προς τας διαταγάς της Δασικής Υπηρεσίας». Συμφωνεί πλήρως προς τις απόψεις του Δασάρχη και εισηγείται την απόρριψη του αιτήματος ακύρωσης της 1/1952 απαγορευτικής διάταξης.

patras carnival

ΠΑΤΡΙΝΟ 2014
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ 17.01 02.03

PATRAS CARNIVAL
2014
ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΧΟΡΗΓΟΣ
ΠΑΤΡΙΝΟΥ
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ

Mr. Proper
ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

ΛΟΥΞ
Cola
ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΑΝΕΞ

ΧΟΡΗΓΟΙ

AMSTEL
NAKMH
MYLOS ACHAIAS
MAXPRO
Hrimto
ENTEΛBAIS
BEPOPYOYAS
Steak
MEDITERANÉE
Prototypos

PATRAS CARNIVAL
2014
ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΝΟΥ
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ

Monalisa
DAPOUS
Queen
DECK
Telha
Cofee
BeerBarQ
central mare
HARWOS
Hitta You Pappou
L'Patra
KRYOLAN
PortoFino
Zouzon
DIAMANTOPOYLOS
Nouvel
MAJESTIC
CAROUSELLO

ΣΑΜΑΡΑΪΚΑ: Οι αλήθειες που πονάνε!

Έτσι οι κτηνοτρόφοι όχι μόνο δεν συμμορφώθηκαν αλλά επεξέτειναν τις καταλήψεις με εκχερσώσεις και καλλιέργειες στην τεράστια έκταση των **οκτακοσίων (800) και πλέον στρεμμάτων του δάσους της Στροφυλιάς** και ακόμα με απόλυτα άκυρους τίτλους, δήλωσαν την «ιδιοκτησία τους» στο εθνικό κτηματολόγιο με τη βοήθεια βέβαια και της Διεύθυνσης Δασών Ηλείας, που ήταν **αναρμόδια** να δώσει στο κτηματολόγιο στοιχεία για τις εκτάσεις αυτές και μάλιστα λανθασμένα, χωρίς μέχρι σήμερα να έχει γίνει καμία ενέργεια από καμία υπηρεσία για τη διόρθωση του τεραστίου αυτού προβλήματος που έχει δημιουργηθεί.

Περί ορίων

Οι τότε κοινότητες Μετοχίου και Μανολάδος που ήταν στον ίδιο νομό (Αχαΐας και Ήλιδος) ζήτησαν από την αρμόδια Επιτροπή Ορίων να καθοριστούν τα όρια μεταξύ των δύο αυτών κοινοτήτων, πράγμα που έγινε με το από **19-06-1926** πρακτικό της. Το πρακτικό αυτό, μαζί με άλλα, ορίζει ότι το δάσος της Μονής Ταξιαρχών θα ανήκει στην περιοχή της κοινότητας Μανολάδος, **το δε δάσος Στροφυλιάς (Μεγάλου Σπηλαίου) θα ανήκει στην κοινότητα Μετοχίου**. Τα όρια των δύο αυτών δασών θα χρησιμεύουν και ως όρια των δύο κοινοτήτων όπου αυτά εφάπτονται. Αντιρρήσεις στην οριοθέτηση εξέφρασε μόνο η κοινότητα Μετοχίου, η οποία επιφυλάχθηκε να προσφύγει στο αρμόδιο Διοικητικό Δικαστήριο Ορίων, πράγμα που δεν έκανε.

Το έτος 1982, όταν είχε αρχίσει η αυθαίρετη δόμηση στη θέση Σαμαραΐκα, η κοινότητα Μανολάδος με προσφυγή της στη Νέα Επιτροπή Ορίων, **διεκδίκησε τη θέση Σαμαραΐκα ως οικισμό της** και ζήτησε την τροποποίηση των ορίων του έτους 1926. Η προσφυγή έγινε δεκτή από την Επιτροπή και με την αριθ. 2/1982 απόφασή της, τροποποίησε τα όρια του έτους 1926 και περιέλαβε τη θέση Σαμαραΐκα εντός των ορίων της κοινότητας Μανολάδος. Τα νέα αυτά όρια αποτυπώθηκαν με προσθήκη στο Το-

πογραφικό Διάγραμμα με τίτλο: Αγρόκτημα Π. ΜΑΝΟΛΑΔΑΣ Ν. Ηλείας. Αποτύπωση έτους 1983 κλίμακα:1:5000 φύλλο1, από το Τοπογραφικό Συνεργείο του Υπουργείου Γεωργίας που εργαζόνταν στην περιοχή για τις ανάγκες διανομής των εποικιστικών εκτάσεων στους ακτήμονες. Στο τοπογραφικό αυτό διάγραμμα υπάρχουν και τα προηγούμενα της 2/1982 αποφάσεως όρια, τα οποία είναι ταυτόσημα με εκείνα του Τοπ. Διαγράμματος που έκανε το ίδιο τοπογραφικό συνεργείο για την περιοχή Μετοχίου με τίτλο: ΜΕΤΟΧΙ (ΠΑΤΡΩΝ ΑΧΑΪΑΣ) ΔΑΣΟΣ ΣΤΡΟΦΥΛΙΑΣ αποτύπωση 1985 φύλλο 3.

Η κοινότητα Μετοχίου Αχαΐας προσέφυγε κατά της αριθ. 2/1982 αποφάσεως στο Διοικητικό Δικαστήριο Ορίων Πύργου, **το οποίο, έπειτα από αυτοψία και έρευνα, εξέδωσε την αριθ. 1/1984 ομόφωνη απόφασή του με την οποία ακύρωσε την αριθ. 2/1982** απόφαση και απείχε νέου καθορισμού ορίων, για τον λόγο ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του νόμου 1080/1980 για την αναθεώρηση των ορίων των δύο κοινοτήτων. «*Αντιθέτως, το δικαστήριο σχημάτισε την πεποίθηση ότι ο κείμενος σήμερα στον επίδικο χώρο, οικισμός Σαμαραΐκα δεν υφίστατο κατά τον χρόνο εκδόσεως της ανωτέρω εκθέσεως (1926)*». **Τα όρια αυτά από το 1926 μέχρι πρόσφατα αναγνώριζαν και οι Σαμαραίοι**. Σε δίκες ενώπιον των Ποινικών, Πολιτικών και Ακυρωτικών Δικαστηρίων αναφέρουν ότι η θέση Σαμαραΐκα βρίσκεται στην περιφέρεια Μετοχίου Αχαΐας, όπως όριζε η απόφαση της επιτροπής ορίων του έτους 1926.

Στις απογραφές της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας (Ηλείας), τα έτη 1961 και 1971 **δεν βρέθηκαν κτίρια**. Είναι γνωστό ότι με έγκριση της Ι.Μ. Μεγάλου Σπηλαίου, κατασκεύαζαν μόνο αχυροκαλύβες. Περί το έτος 1980 άρχισαν να κατασκευάζουν κτήρια **παράνομα**, όχι όμως όσα αναφέρονται στις απογραφές. Μάλιστα έχει απογραφεί και μία εκκλησία η οποία δεν υπάρχει ούτε υπήρχε ποτέ και η τοποθέτηση του «οικισμού» στον χάρτη της Γεωγραφικής Υπηρεσίας

Στρατού (Γ.Υ.Σ.) έγινε με παραποίηση των ορίων έτσι ώστε τα Σαμαραΐκα να βρεθούν εντός των ορίων Μανολάδος.

Κτηματολόγιο

Το αποκορύφωμα της παρανομίας αποτελεί το γεγονός της εγγραφής στο Εθνικό Κτηματολόγιο των εκτάσεων (800 στρέμματα) αυτών ως ιδιοκτησία των καταπατητών με τίτλους **απολύτως άκυρους**, σύμφωνα με το άρθρο 280 παρ.3 του Ν.Δ.86/1969 Περί Δασικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει με το άρθρο 13 Ν.Δ. 996/1971. Αυτό, επειδή οι εκτάσεις που δηλώθηκαν έχουν προέλθει από εκχέρσωση και καταπάτηση Δημοσίου δάσους, έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες και προστατεύονται από το Σύνταγμα (άρθρο 117 παρ.3) και τους νόμους του Κράτους. Αυτές οι παράνομες ενέργειες γίνονται με την ανοχή, αν όχι και με τη συνδρομή Δημοσίων Υπηρεσιών, ιδίως του Νομού Ηλείας.

Έτσι όπως έχει στηθεί το παιχνίδι, με τη Διεύθυνση Γεωργικής Ανάπτυξης Ηλείας, να βεβαιώνει με επίσημα έγγραφα της, ότι τα Σαμαραΐκα είναι στην περιοχή της και τα χαρακτηρίζει εποικιστικές εκτάσεις, μη δεχόμενη την αριθ. **2940/5-08-2009 διαταγή του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης**, Διεύθυνση Πολιτικής Γής, το οποίο έπειτα από επιτόπια έρευνα αρμοδίου υπαλλήλου του αποφαίνεται ότι **«η έκταση της θέσης Σαμαραΐκα δεν είναι εποικιστική και υπάγεται στην Διοίκηση και Διαχείριση της Διεύθυνσης Δασών Αχαΐας»** και το Δήμο Βουπρασίας (Κοινότητα Μανολάδος), να υποδεικνύει ως όρια της στο Εθνικό Κτηματολόγιο τη θέση Σαμαραΐκα, αλλά και την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος όπως και την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελονήσου – Δ. Ελλάδας και Ιονίου, με την συγκρότηση Επιτροπών που δεν προβλέπονται από τους επικαλούμενους, αορίστως, νόμους στις αποφάσεις τους, που συνολικά έχουν 626 άρθρα, χωρίς κανένα από αυτά να δίνει αρμοδιότητα για συγκρότηση Επιτροπών που να τροποποιούν τα όρια,

όπως έκαναν οι αποφάσεις αυτές. Τα όρια των δύο Κοινοτήτων έχουν αποτυπωθεί τόσο από την Γ.Υ.Σ. όσο και από την Τοπογραφική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας από το 1946 τουλάχιστον όπου η θέση Σαμαραΐκα τοποθετείται **εντός του Δάσους της Στροφυλιάς Ι.Μ. Μεγάλου Σπηλαίου της περιοχής Μετοχίου Αχαΐας**.

Οικισμός

Ο ισχυρισμός ότι τα Σαμαραΐκα αποτελούν οικισμό, απογεγραμμένο μάλιστα από την Στατιστική Υπηρεσία ως οικισμός Μανολάδος, δεν είναι βάσιμος, διότι **δεν αποδεικνύεται ότι έχει νόμιμη υπόσταση κατά την Πολεοδομική Νομοθεσία**, δεδομένου ότι ο Νομάρχης Ηλείας που καθόρισε όρια οικισμού και όρους δόμησης το έτος 1988 με την αριθ. 2701/21-07-1988 απόφασή του, την ανακάλεσε ως παράνομη με την αριθ.1777/12-06-1990 απόφασή του (Φ.Ε.Κ. 338Δ/1990), έπειτα από ενέργειες της ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ.

Για τα αυθαίρετα κτίρια, περίπου δέκα, που κατασκευάστηκαν διάσπαρτα στον χώρο των 800 στρεμμάτων, εκκρεμούν διαδικασίες στο Διοικητικό Εφετείο Πατρών και στο Δασαρχείο Πατρών.

Πέρα από όσα αναφέρθηκαν, πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα **γιατί δεν έτυχαν Γεωργικής Αποκατάστασης** οι Σαμαραίοι ως ακτήμονες, που ισχυρίζονται ότι είναι μόνιμοι κάτοικοι της Μανολάδος από πάππου προς πάππου; Σημειώνουμε ότι εάν η θέση Σαμαραΐκα υπαχθεί στις υπηρεσίες του Νομού Ηλείας, είναι βέβαιο ότι θα θεωρηθούν εποικιστικές, οπότε σύμφωνα με τις διατάξεις των Νόμων 3147/2003 άρθρο 11 παρ. 2 και 4061/2012 άρθρο 36 παρ. 10 θα καταχωρηθούν ως ιδιοκτησία των Σαμαραίων, αφού το Δημόσιο «*στις εκτάσεις του κτήματος Μανολάδος που κατέχονται από τρίτους.....δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας το Δημόσιο*».

Ηλίας Ντρεξ
Δασολόγος- Μέλος ΟΙΚΙΠΑ

Αδρανή υλικά για το λιμάνι

Κατατέθηκε στην Περιφέρεια Δ. Ελλάδας και συζητήθηκε στην Επιτροπή Περιβάλλοντος το θέμα της ανεύρεσης των μεγάλων ποσοτήτων αδρανών υλικών που απαιτεί η κατασκευή του Γ' Τμήματος της Α' φάσης του νέου Λιμένα Πατρών.

Χώροι απόληψης χαρακτηρίζονται η περιοχή «Αραγούπι» Πλατανόβρυσης (χωρίς να είναι βέβαιη η χρήση της λόγω της αρνητικής γνώμης

του Δήμου Ερυμάνθου), η θαλάσσια περιοχή ένα χιλιόμετρο ανοικτά της εκβολής του Ευήνου για αμμοληψία τη χειμερινή περίοδο και περιοχή 38 στρεμμάτων κοντά στο Θεριανό Δυτ. Αχαΐας, κατά τα δύο τρίτα ιδιωτική και κατά το ένα δασική.

Σε όλες τις περιπτώσεις επιβάλλονται περιβαλλοντικοί όροι μεταξύ των οποίων η δεντροφύτευση των περιοχών αυτών μετά τη λήξη της από-

ληψης αδρανών.

Πέραν της ανάγκης για ουσιαστική τήρηση των περιβαλλοντικών όρων, επισημαίνουμε δύο πράγματα: πρώτον την ανάγκη να επιδιωχθεί μέγρος των αναγκαίων αδρανών, έστω μικρό, να προκύψει από ανακύκλωση ΑΕΚΚ (μπαζών). Δεύτερον προτείνουμε πριν από την αποκατάσταση και δεντροφύτευση του λατομικού χώρου των 38 στρεμμάτων στο Θεριανό, να τοπο-

θετείται, σε κάθε εξοφλημένη βαθμίδα, ως εδαφοβελτιωτικό, λυματολάσπη από το βιολογικό καθαρισμό του Δήμου Πατρέων.

Έτσι και η εξωφρενική αποστολή της με μεγάλο κόστος στη Μακεδονία για κομποστοποίηση θα περιοριστεί και η δεντροφύτευση θα πετύχει. Θα τολμηθεί άραγε η αξιοποίηση της απλής αλλά πολλαπλά αποτελεσματικής αυτής ιδέας; Γ. Κανέλλης

Πλατείες ή οικόπεδα;

Το πρόβλημα της κατάληψης κοινόχρηστων χώρων για εμπορική χρήση δεν είναι τωρινό ούτε και το έχει μόνο η Πάτρα. Αλλά φαίνεται ότι με ορισμένες κεντρικές πλατείες η κατάσταση έχει ξεφύγει από κάθε λογική.

Στη φωτογραφία μας η μόνιμη σιδηροκατασκευή – καφετέρια περιβαλλόμενη μάλιστα από τσιμεντένιες γλάστρες. Δίπλα της περίπτερο με τις γνωστές συνήθειες επεκτάσεις σταντ, ψυγεία κλπ. Πρακτικά η πλευρά αυτή της πλατείας Τριών Συμμάχων δεν είναι προσβάσιμη σε πεζούς.

Ανάλογη κατάχρηση ανάπτυξης τραπεζοκαθισμάτων σε στεγασμένους μόνιμα με σιδηροκατασκευές χώρους ισχύει και για την Πλατεία Εθν. Αντίστασης (Ολγας). Τέλη Φεβρουαρίου μάλιστα προστέθηκε στην βορειοανατολική γωνία μετά το εκεί (θηριώδες) περίπτερο ακόμη μία τέτοια κατασκευή.

Όσο και αν θέλει κανείς να δείξει κα-

τανόηση στην ανάγκη των επαγγελματιών να αυξήσουν το τζίρο τους, δεν μπορούμε να μην καταγγείλουμε το οφθαλμοφανές: το μέτρο έχει ξεπεραστεί και ολόκληρες πλευρές κεντρικών πλατειών (όπως αυτές που αναφέραμε) είναι πλήρως κατειλημμένες από κατασκευές και καθόλου προσβάσιμες στον πεζό.

Πέραν της σοβαρής αισθητικής επιβάρυνσης των πλατειών πρέπει να σημειωθεί και ο αθέμιτος ανταγωνισμός έναντι εκείνων που ενοικιάζουν κανονικούς στεγασμένους χώρους για δραστηριότητες εστίασης.

Αν συνεχίσουμε έτσι, οι πλατείες θα μεταβληθούν κατά κύριο λόγο σε καφετέριες, κάτι που δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει ανεκτό. Θα βρεθεί άραγε το πολιτικό θάρρος για να μπουν (και να εφαρμοσθούν βέβαια) κανόνες και όρια;

Γ.Κ.

Κλαδέματα και πάλι

Ιανουάριος και Φεβρουάριος, ενόψει της νέας ανοιξιάτικης περιόδου, είναι οι μήνες που οι δεντροστοιχίες του Δήμου Πατρέων και των άλλων Δήμων κλαδεύονται. Επίσης πολλοί ιδιώτες βγάζουν στο δρόμο κλαδέματα από δέντρα κήπων ή ακάλυπτων χώρων πολυκατοικιών.

Αν και το έχουμε ξαναγράψει, κρίνουμε ότι είναι αναγκαίο να επαναφέρουμε για μια ακόμη φορά το θέμα του **πλήρους θρυμματισμού**, και μάλιστα πάνω στο όχημα μεταφοράς, των κλαδεμάτων δημοτικών και ιδιωτικών και των σημαντικών ωφελειών του που προκύπτουν: χώρος πρώτα απ' όλα στους χώρους διάθεσης αλλά και καθαρό αξιοποιήσιμο κομπόστ, γιατί δεν έχει βλαβερές προσμίξεις, όπως πλαστικά ή άλλα άχρηστα υλικά.

Εν μέρει, για την Πάτρα τουλάχιστον, μια πρόοδος έχει υπάρξει: **ο θρυμματιστής του πρώην Δήμου Ρίου χρησιμοποιείται και έχει δρομολογηθεί η προμήθεια και άλλων μεγαλύτερων**. Όμως είναι ανάγκη να γίνει κάθε δυνατή επίσπευση. Να μη χαθεί και αυτή η σαιζόν για μια σχετικά εύκολη περίπτωση ορθής διαχείρισης αποβλήτων.

Γ.Κ.

**ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
2007-2013**

Στοχεύουμε ψηλά

γηράινουμε μηροστά!

